

Proef ingediend met het oog op het behalen van de graad van
Master of Science in de Criminologische Wetenschappen

VICTIMISATIE DOOR GENDERIDENTIFICATIE

Over de ervaringen van trans- en non-binaire personen met
seksueel grensoverschrijdend gedrag

VICTIMISATION THROUGH GENDER IDENTIFICATION

On the experiences of trans- and non-binary individuals with
sexually transgressive behaviour

JULIE VAN HOORENBEECK

0567459

Academiejaar 2022-2023

WETENSCHAPSWINKEL

Promotor: Yana Jasmine JASPERS

Jury: Pia STRUYF

Aantal woorden: 13.623

Recht & Criminologie

VERKLARING VAN AUTHENTICITEIT

De ondertekende verklaring van authenticiteit is een integrale component van het geschreven werk (Bachelorproef of Masterproef) dat wordt ingediend door de student.

Met mijn handtekening verklaar ik dat:

- ik de enige auteur ben van het ingesloten geschreven werk¹;
- ik dit werk in eigen woorden heb geschreven;
- ik geen plagiaat heb gepleegd zoals gedefinieerd in artikel 118 van het Onderwijs- en Examenreglement van de VUB; waarbij de meest voorkomende vormen van plagiaat zijn (niet-limitatieve lijst):
  - aard 1: tekst overnemen van andere auteurs, weliswaar met bronvermelding maar zonder gebruik van aanhalingstekens waar het om een letterlijke overname gaat;
  - aard 2: tekstfragmenten overnemen van andere auteurs, al dan niet letterlijk, zonder bronvermelding;
  - aard 3: verwijzen naar primair bronmateriaal waar de tekst en bronvermelding al dan niet letterlijk wordt overgenomen uit niet-vermelde secundaire bronnen;
  - aard 4: tekstfragmenten overnemen van andere auteurs, al dan niet met bronvermelding, met geringe en/of misleidende tekstaanpassingen.
- ik in de tekst en in de referentielijst volledig heb gerefereerd naar alle internetbronnen, gepubliceerde of ongepubliceerde teksten die ik heb gebruikt of waaruit ik heb geciteerd;
- ik duidelijk alle tekst heb aangeduid die letterlijk is geciteerd;
- ik alle methoden, data en procedures waarheidsgetrouw heb gedocumenteerd;
- ik geen data heb gemanipuleerd;
- ik alle personen en organisaties heb vermeld die dit werk hebben gefaciliteerd, dus alle ingediende werk ter evaluatie is mijn eigen werk dat zonder hulp werd uitgevoerd tenzij uitdrukkelijk anders vermeld;
- dit werk noch een deel van dit werk werd ingediend aan een andere instelling, universiteit of programma;
- ik op de hoogte ben dat dit werk zal gescreend worden op plagiaat;
- ik alle origineel onderzoeksmateriaal onmiddellijk zal indienen op het Decanaat wanneer hierom wordt gevraagd;
- ik op de hoogte ben dat het mijn verantwoordelijkheid is om na te gaan dat ik word opgeroepen voor een hoorzitting en tijdens de periode van hoorzittingen beschikbaar te zijn;
- ik kennis genomen heb van artikel 118 van het Onderwijs- en Examenreglement van de VUB omtrent onregelmatigheden en dat ik op de hoogte ben van de disciplinaire sancties;
- de afgedrukte kopie die ik indiende identiek is aan de digitale kopie die ik oplaadde op Turnitin.

Van Hoorenbeeck, Julie

Datum: 30/05/2023

Handtekening:

¹ Voor groepswerken zijn de namen van alle auteurs verplicht. Hun handtekeningen staan collectief borg voor de volledige inhoud van het geschreven werk.

Student : Van Hoorenbeeck Julie
Rolnummer : 0567459
Opleiding : Criminologische wetenschappen
Academiejaar : 2022-2023
Masterproef Titel: Victimisatie door Genderidentificatie
Promotor: Yana Jasmine Jaspers

De masterproef waarvoor de student een credit behaalt, en waaromtrent geen 'non disclosure agreement' (NDA of geheimhoudingsovereenkomst) werd opgesteld, kan kosteloos worden opgenomen in de vubis-catalogus van de centrale universiteitsbibliotheek mits expliciete toestemming van de student.

De student kiest in het kader van de mogelijkheid tot kosteloze terbeschikkingstelling van zijn/haar masterproef volgende optie:

- OPEN ACCESS: wereldwijde toegang tot de full tekst van de masterproef
- ENKEL VANOP DE CAMPUS: enkel toegang tot de full tekst van de masterproef vanop het VUB-netwerk
- EMBARGO WAARNA OPEN ACCESS VOLGT: pas wereldwijde toegang tot de full tekst van de masterproef na een opgegeven datum, met name ...
- EMBARGO WAARNA ENKEL TOEGANG VANOP DE CAMPUS VOLGT: enkel vanop de campus toegang tot de full tekst van de masterproef na een opgegeven datum, met name ...
- FULL TEKST NOOIT TOEGANKELIJK: geen toegang tot de full tekst van de masterproef
- GEEN TOESTEMMING voor terbeschikkingstelling

De promotor bevestigt de kennisname van het voornemen van de student tot terbeschikkingstelling van de masterproef in de vubis-catalogus van de centrale universiteitsbibliotheek.

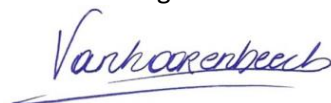
Datum:

Handtekening promotor:

Dit document wordt opgenomen in de masterproef. De student die het formulier niet voegt aan de masterproef en/of geen keuze heeft aangeduid en/of het formulier niet ondertekend heeft en/of geen kennisgeving aan de promotor heeft gedaan, wordt geacht geen toestemming tot openbaarmaking te verlenen; in dat geval zal de masterproef enkel worden gearhiveerd, maar is deze niet publiek toegankelijk.

Opgesteld te BOOM op 30/05/2023

Handtekening student

Abstract – Nederlandstalig

In deze masterproef wordt nagegaan hoe trans- en non-binaire personen (TNB-personen) seksueel grensoverschrijdend gedrag (SGG), zowel hands-on als hands-off, ervaren tijdens de adolescentie. Dit onderzoek kwam tot stand in samenwerking met de organisatie Wel Jong. Door middel van semigestructureerde interviews werd bij vijf respondenten gepeild naar hun uniek perspectief en ervaringen. Elk interview werd opgenomen en achteraf op anonieme wijze getranscribeerd om de data-analyse te vergemakkelijken. Er werd enerzijds gepeild naar hoe TNB-personen SGG ervaren en anderzijds naar de drempels die hun weerhielden om de hulpverlening te contacteren. Bijkomend werd ook getracht te achterhalen welke noden zij ervaarden en wat zij precies verwachten van de hulpverlening, zodat o.a. Wel Jong hierop kan inspelen.

Hoewel de resultaten louter exploratief zijn door de kleine steekproef, konden veel gelijkenissen worden getrokken met bestaande literatuur. Zo heeft elke vorm van SGG een impact op een persoon waarbij ieder individu dit anders ervaart, met andere gevoelens en copingmechanismen als gevolg. De respondenten hanteerden zowel emotioneel-gefoceerde *coping*mechanismen (educatie, literatuur, praten) als probleem-gefoceerde *coping*mechanismen (overseksualisering, distantiëring, normalisering, minimalisering). Bijkomend bleek de kwetsbare positie waarin TNB-personen zich bevinden, omwille van hun genderidentiteit, een invloed te hebben op hoe zij het SGG ervaren door onder meer de aanwezigheid van machtsdynamieken.

Bij het nagaan van de meldings- en aangiftebereidheid bij de respondenten bleek deze, zoals in andere onderzoeken, zeer laag. De meldingsbereidheid werd voornamelijk belemmerd door eerdere negatieve ervaringen, de onwetendheid van de hulpverlening of *coping*mechanismen die de erkenning verhinderen. Daartegen werd de aangiftebereidheid sterk beïnvloed door indirecte ervaringen van vrienden of familie met de politie. Verder zorgden ook een gevoel van straffeloosheid en de als transfobisch ervaren politiecultuur voor drempels.

Tot slot kan geconcludeerd worden dat er meer verwacht wordt van de hulpverlening met als startpunt het verspreiden van meer kennis binnen de hulpverlening over TNB-personen. Bijkomend dienen ook hulpverleningsorganisaties kritisch te zijn ten opzichte van hun eigen beleid en werknemers, gezien ook deze context niet vrij is van SGG, wat problematisch is voor de meldingsbereidheid en mentale gezondheid van de respondenten.

Trefwoorden: seksueel grensoverschrijdend gedrag, trans- en non-binaire personen, hulpverlening

Abstract – Engelstaliq

This master's thesis examines how trans and non-binary (TNB) individuals experience sexually transgressive behaviour (STB), both hands-on and hands-off, during adolescence. This research was conducted in collaboration with the *Wel Jong* organisation. The data collection was done by using semi-structured interviews with five respondents to discover their unique perspectives and experiences. Each interview was recorded and anonymously transcribed afterwards to facilitate data analysis. It revealed, on the one hand, how TNB individuals experience STB and, on the other, the barriers that prevented them from contacting counselling services. In addition, an attempt was also made to find out what needs they experience and what exactly they expect when seeking help, so that *Wel Jong*, among others, can respond accordingly.

Although the results are purely exploratory due to the small sample size, many similarities could be drawn with existing literature. For example, any form of STB has an impact on a person, which each individual experiences differently, resulting in different feelings and coping mechanisms. Respondents used both emotionally-focused coping mechanisms (education, literature, talking) and problem-focused coping mechanisms (over-sexualization, distancing, normalization, minimization). Additionally, the vulnerable position, caused by their gender identity, in which TNB individuals find themselves was found to impact how they experience the STB through the presence of power dynamics.

When examining the respondents' willingness to seek help, it was found to be very low, which is supported by other studies. This willingness was mainly hindered by previous negative experiences, the lack of knowledge among social workers or coping mechanisms that prevent recognition. In contrast, willingness to report was strongly influenced by indirect experiences of friends or family with the police. Furthermore, a sense of impunity and the police culture perceived as transphobic also created barriers.

Finally, it can be concluded that more is expected from social workers, starting with spreading more knowledge within social workers about TNB individuals. In addition, organisations should also be critical of their own policies and employees, as this context is not free of STB either, which is problematic for respondents' willingness to report and their mental health.

Key words: sexually transgressive behaviour, trans- and non-binary people, help-seeking

Inhoudsopgave

Abstract – Nederlandstalig	5
Abstract – Engelstalig	6
1 Inleiding	9
2 Literatuurstudie	11
2.1 Een kijk in LGBTQIA+	11
2.1.1 TNB-personen gedefinieerd	11
2.1.2 De kwetsbaarheid en risico's van TNB-personen	13
2.2 Seksueel grensoverschrijdend gedrag	15
2.2.1 Een verduidelijking van het paraplubegrip	15
2.2.2 De huidige juridische situatie.....	16
2.2.3 Prevalentie van SGG in België	16
2.3 SGG binnen de LGBTQIA+ populatie	17
2.3.1 Prevalentie van SGG bij TNB-personen.....	17
2.3.2 Slachtofferschap ontleed.....	19
2.3.2.1 De impact en gevolgen van slachtofferschap.....	19
2.3.2.2 Meldingsbereidheid bij TNB-personen	20
2.3.2.3 Aangiftebereidheid bij TNB-personen.....	21
3 Onderzoeksvragen	23
4 Methodologie	23
4.1 Respondenten	23
4.1.1 Respondentenprofiel	23
4.1.2 Respondentenzorg	23
4.1.3 Respondentenwerving	24
4.2 Dataverzamelmethode	26
4.2.1 Interviews.....	26
4.2.2 Literatuurstudie	26
4.2.3 Valkuilen.....	27
4.3 Data-analyse	27
5 Resultaten	28
5.1 Ervaringen met SGG	28
5.1.1 Incidenten met SGG	28
5.1.1.1 Hands-off SGG	28
5.1.1.2 Hands-on SGG.....	29

5.1.2	Gevoelens en noden na het SGG	31
5.1.3	<i>Coping</i> mechanismen	33
5.2	Hulpverlening.....	34
5.2.1	Meldingsbereidheid	35
5.2.2	Aangiftebereidheid.....	37
5.2.3	Verwachtingen	38
6	Conclusie	40
7	Aanbevelingen	41
8	Bibliografie	43
9	Bijlagen	54
9.1	Illustratie transparaplu	54
9.2	Vragenprotocol.....	54
9.3	Informed consent formulier	57
9.4	Informatieformulier	58
9.5	Document hulpverleningsorganisaties	62
9.6	Rekruteringspost	63
9.7	Codeboom	65
9.8	Datamanagementplan (DMP)	65

1 Inleiding

Seksueel grensoverschrijdend gedrag (hierna SGG) is een paraplubegrip dat aan belang wint in zowel de wetenschap als de maatschappij. Hoewel het een kwetsbaar onderwerp betreft, ontbreekt het niet aan literatuur. Echter heeft de heersende heteronormativiteit¹ ertoe geleid dat personen die afwijken van deze ideologie lange tijd een onbekend verhaal bleven, waarbij de laatste jaren meer onderzoek zich focust op zowel gender- als seksuele minderheden (Schapansky et al., 2021).

In oktober 2017 kwam de *#metoo*-beweging, die meer aandacht vraagt voor de slachtoffers van SGG, op gang. Hoewel het van start ging met aantijgingen van actrices naar filmproduct Harvey Weinstein, is het uitgegroeid tot een wereldwijde beweging die zijn invloed liet voelen tot in België. Bijgevolg heeft het geleid tot een weliswaar langzame, maar wel degelijke verandering. Het gaf aanleiding tot het erkennen van slachtofferschap van SGG wat zich ook in België op verschillende manieren heeft geuit via onder meer de zaak Bart De Pauw (Brinckman & Droeven, 2021) en de schorsing van studenten aan de Vrije Universiteit Brussel na accusaties van SGG (De Standaard, 2022).

Het definiëren van SGG blijkt alleszins moeilijk aangezien er tot op heden geen eenduidige definitie bestaat. De Haas (2012, pp. 136-137) omschrijft SGG als "een paraplubegrip dat elk gedrag of toenadering omvat van seksuele aard die de grenzen van het slachtoffer overschrijden. Hieronder vallen onder andere aanranding, verkrachting, seksuele mishandeling, seksuele intimidatie, incest en seksueel misbruik". In de literatuur wordt over het algemeen een onderscheid gemaakt tussen SGG zonder fysiek contact (hierna hands-off SGG), dat kan bestaan uit het ontvangen van seksueel getinte berichten of opmerkingen die zich zowel online als offline kunnen manifesteren, en SGG met fysiek contact (hierna hands-on SGG) waarbij onder dwang of zonder toestemming seksuele handelingen worden ondergaan of uitgevoerd (Schapansky et al., 2021).

De nood aan extra onderzoek en aandacht voor SGG, wordt bevestigd door cijfers die in een recente nationale bevolkingssteekproef werden vastgesteld. Zo gaf 64% van de respondenten (n=2115) aan reeds slachtoffer geweest te zijn van SGG, waarvan 59,3% hands-off SGG ervaarde en 30,4% hands-on SGG. Hoewel in deze steekproef meer vrouwelijke dan mannelijke slachtoffers waren (Keygnaert et al., 2021; Schapansky et al., 2021), is het ook onmiskenbaar dat de focus in onderzoek grotendeels gericht is op cisgendervrouwen² waardoor mannelijk slachtofferschap nog al te vaak buiten schot blijft (Davies & Rogers, 2006; Johnson et al., 2021; Mezey & King, 1989). Hoewel vrouwen een significant hoger risico lopen om slachtoffer te worden van SGG, zijn de cijfers

---

¹ Heteronormativiteit: De ideologie dat er maar twee genders zijn die overeenkomen met hun toegewezen geboortegeslacht en dat heteroseksualiteit de normaal is (Van der Toorn et al., 2020).

² Cisgender: "Een term die beschrijft dat het geslacht dat je toegewezen krijgt bij de geboorte (op basis van je geslachtskenmerken) overeenkomt met je genderidentiteit." Een cisgendervrouw is bijgevolg iemand die bij de geboorte het vrouwelijk geslacht toegewezen kreeg en zich ook als vrouw voelt (Transgenderinfo.be, 2022f).

van mannelijk slachtofferschap absoluut niet te verwaarlozen (Keygnaert et al., 2021). Uit dezelfde bevolkingssteekproef bleek namelijk ook dat 31% van de mannelijke respondenten in de laatste 12 maanden een vorm van hands-off SGG hadden meegemaakt en 6% een vorm van hands-on SGG (Schapansky et al., 2021).

Naast verschillen rond SGG naargelang gender, wijst literatuur ook op verschillen naargelang seksuele oriëntatie. Zo blijken diegenen die zich als niet heteroseksueel identificeren, een hoger risico te lopen op slachtofferschap van SGG (Schapansky et al., 2021). Niettemin is ook genderidentificatie niet vrij van discriminatie. Zo wijst literatuur erop dat trans- en non-binaire personen³ (hierna TNB-personen, zie infra) zowel groter risico lopen om slachtoffer te worden van seksuele misdrijven alsook om betrokken te geraken bij riskant seksueel gedrag, al wordt dit enkel bevestigd door slachtofferenquêtes en niet door het (lage) aantal aangiftes (Mitchell et al., 2022). Daarnaast ervaren TNB-personen meer negatieve gezondheidsproblemen in vergelijking met zowel de heteroseksuele meerderheid als lesbische en homoseksuele personen, wat impliceert dat ze een grotere mate van stigma en discriminatie ervaren (Huffaker & Kwon, 2016). Als gevolg hiervan wordt de laatste jaren meer aandacht besteed aan deze doelgroep, waarbij de specifieke strekking *queer criminology* de focus legt op dit onderbelichte onderwerp (Buist & Stone, 2013; Panfil, 2018). Echter is ook de wetenschappelijke wereld niet vrij van vooroordelen, waardoor een conservatieve stroming zich verzet tegen de erkenning van TNB-personen (Dreger, 2008). In tegenstelling tot deze strekking, zal dit onderzoek aanleunen bij de ideologie van *queer criminology*.

Tot slot zal in dit onderzoek de focus worden gelegd op de beleving van TNB-personen zelf. Samen met Wel Jong wordt getracht het maatschappelijk probleem te benaderen vanuit hun uniek perspectief. Zo zal gepeild worden naar hun ervaringen met SGG alsook de drempels die hun weerhielden om hulp te zoeken. Bijkomend worden ook hun noden en verwachtingen van de hulpverlening in kaart gebracht, om de hulpverlening, waaronder Wel Jong, de juiste tools te kunnen aanbieden om adequate hulp te verschaffen. Literatuur toont namelijk aan dat sociale werkers over onvoldoende expertise beschikken om correct om te gaan met de specifieke problematieken waar TNB-personen mee kampen, o.a. door gebrek aan wetenschappelijk onderzoek (Collazo et al., 2013; Siverskog, 2014), wat Wel Jong tevens bevestigt met hun vraag naar onderzoek. Zo wordt er met dit onderzoek getracht om de toegankelijkheid van de hulpverlening in kaart te brengen en een antwoord te bieden op hoe hulpverleningsorganisaties TNB-personen de beste hulp kunnen aanbieden na SGG door hiaten in de literatuur op te vullen. Via wetenschappelijk onderzoek kan de erkenning van TNB-personen voorop worden gesteld, wat de

---

³ Trans- en non-binaire personen (TNB-personen): Trans is de koepelterm voor alle genderidentiteiten (het innerlijke gendergevoel dat mensen ervaren) die afwijken van de cisgendernormen en dus niet in overeenstemming zijn met het toegewezen geboortegeslacht (zie infra) (Cavaria, z.d.-b & Transgenderinfo.be, 2022c).

conservatieve stroming de dag van vandaag tevens bemoeilijkt (Clements-Nolle et al., 2006). Op deze manier kan een onderzoek(er) bijdragen aan een veiligere maatschappij voor LGBTQIA+-personen (Ji, 2007) en is de erkenning van deze kwetsbare doelgroep uiterst maatschappelijk relevant.

2 Literatuurstudie

In de literatuurstudie zal een uiteenzetting worden gegeven van het bestaand wetenschappelijk onderzoek aangaande TNB-personen en SGG.

2.1 Een kijk in LGBTQIA+

In de hedendaagse context is de (meest) correcte en inclusieve benaming om te verwijzen naar seksueel- en genderdiverse personen LGBTQIA+⁴, dewelke zal worden overgenomen in dit onderzoek. Niettemin vormt dit een zeer heterogene populatie⁵ die bestaat uit verschillende subgroepen die zich onderscheiden van elkaar. Zo onderscheiden TNB-personen zich als aparte 'subgroep' omwille van discriminatie omtrent gender⁶, in tegenstelling tot LGB-personen die verbonden zijn omwille van discriminatie vanwege seksuele oriëntatie⁷ (Sánchez & Vilain, 2009).

2.1.1 TNB-personen gedefinieerd

Transgenderpersonen vormen een diverse populatie waarbij de beleefde genderidentiteit niet volledig overeenstemt met het geboortegeslacht (Burton et al., 2021), in tegenstelling tot cisgenderpersonen. Onder trans(gender)personen vallen onder meer, maar niet uitsluitend, transmannen, transvrouwen en non-binaire personen. *Cross-dressing* wordt soms zowel onder als naast de transparaplu (zie bijlage 1) geplaatst. Hoewel dit zeker genderidentiteit kan reflecteren⁸, gaat het in eerste instantie om een uitdrukking van genderexpressie⁹ (Transgenderinfo.be, 2022c). Om deze reden werd beslist *cross-dressing* niet op te nemen in de definitie van dit onderzoek, om de focus primair te behouden bij genderidentiteit.

---

⁴ LGBTQIA+: Dit acroniem verwijst naar *lesbian, gay, bisexual, transgender, queer, intersex* en *asexual* waarbij de '+' een essentieel bestanddeel vormt om te wijzen op de grenzeloze seksuele oriëntaties en genderidentificaties. Er wordt bewust gekozen om het Engelstalige acroniem te gebruiken voor de benoeming van deze populatie omwille van de algemene bekendheid en gebruik ervan in internationaal onderzoek (Burton et al., 2021; Transgenderinfo.be, 2022f).

⁵ LGBTQIA+-populatie: Hoewel frequent gesproken wordt van de LGBTQIA+-gemeenschap, wordt hier bewust gekozen voor de term populatie (bij voorkeur personen) in plaats van gemeenschap. Uit onderzoek is namelijk gebleken dat niet iedereen zich identificeert als lid van deze gemeenschap, waardoor deze term niet ideaal is (McAuliffe et al., 2022; Parmenter et al., 2021).

⁶ Gender: "Gender is een sociaal construct die de positie van personen binnen de samenleving mee bepaalt". Hierbij gaat gender over de innerlijke genderbeleving of genderidentiteit van een persoon, waartegenover geslacht verwijst naar de aanwezige lichamelijke kenmerken bij de geboorte (Transgenderinfo.be, 2022f).

⁷ Seksuele oriëntatie: Dit gaat over seksuele aantrekkingskracht en opwinding, tot wie iemand zich (seksueel) aangetrokken voelt (Transgenderinfo.be, 2022f).

⁸ Genderidentiteit: "Dit is het innerlijke gendergevoel dat mensen ervaren. Genderidentiteit kan gezien worden als een spectrum waarop verschillende binaire en niet-binaire genderidentiteiten te vinden zijn". Er bestaan dus zowel (binaire) mannelijke en vrouwelijke genderidentiteiten als (non-binaire) variaties van beide of geen van beide (Transgenderinfo.be, 2022f).

⁹ Genderexpressie: In tegenstelling tot genderidentiteit dat over het innerlijke gendergevoel gaat, "gaat genderexpressie over de manier waarop iemand zich uit naar de buitenwereld" (Transgenderinfo.be, 2022f).

Een binaire transgenderpersoon is een transman of transvrouw die zich niet volledig thuis voelt in het toegewezen geboortegeslacht. In geval van een transman gaat het om iemand die bij de geboorte het vrouwelijk geslacht toegewezen kreeg maar zich identificeert als man en omgekeerd. Een transman of transvrouw kan een genderbevestigende operatie¹⁰ ondergaan, al kiest iedere transpersoon zelf in welke mate hij/zij/hun al dan niet uiterlijke aanpassingen of een gendertransitie¹¹ ondergaat (Transgenderinfo.be, 2022d). Bijgevolg is het vaststellen van het aantal transgenderpersonen een moeilijke opdracht (Motmans et al., 2009). Het Instituut voor de Gelijkheid van Mannen en Vrouwen heeft in kaart gebracht dat van 1993 tot 2021, 3.626 personen een officiële genderwijziging hebben laten doorvoeren (Van Hove, 2022). Echter dient er kritisch te worden omgegaan met dit cijfer, aangezien het werkelijke aantal transgenderpersonen hoogstwaarschijnlijk hoger ligt (Motmans et al., 2009).

Daartegen identificeren alle genderbelevingen¹² die buiten de binaire gendercategorieën vallen, zich onder de paraplu van non-binaire personen¹³. Al kan het worden beschouwd als een subgroep of onderdeel van de transparaplu, wordt dit niet door ieder non-binair persoon zo ervaren. Dit kan mede gelinkt worden aan hun ervaren gevoel van niet 'trans genoeg' te zijn. Dit uit zich zowel in hun innerlijke genderbeleving alsook door de moeilijke acceptatie in de LGBTQIA+-gemeenschap (Vincent, 2020). Echter toont onderzoek van Fraser en collega's (2021) ook aan dat transgenderpersonen dit gevoel evenzeer ervaren, waarbij er een druk is om zich constant 'dominant trans' op te stellen.

Zoals reeds duidelijk werd gemaakt kan ieder TNB-persoon een andere genderbeleving hebben waarbij geen enkele term wordt gekenmerkt door volledige inclusie. Met de uitspraak "*I'd rather get wet than be under that umbrella*"¹⁴ wordt meteen gewezen op het gevaar van iedereen onder dezelfde noemer te categoriseren, omdat niet ieder non-binair persoon zich identificeert als transpersoon. Om deze reden werd, in samenspraak met Wel Jong, gekozen om consequent te verwijzen naar TNB-persoonen. Hiermee wordt getracht een zo inclusief mogelijke term te hanteren, al wordt erkend dat ook deze term limieten inhoudt (Darwin, 2020; Lev, 2004).

---

¹⁰ Genderbevestigende operatie: "Het lichaam meer in overeenstemming brengen met iemands persoonlijke genderidentiteit" (Transgenderinfo.be, 2022f).

¹¹ Gendertransitie: "Trans- en non-binaire personen die bewust veranderingen maken in hun leven om als hun werkelijke genderidentiteit te kunnen leven". Niet elke persoon die een gendertransitie doorvoert, laat medische operaties uitvoeren (Transgenderinfo.be, 2022f).

¹² Non-binaire genderbelevingen: De meest gekende genderbelevingen die onder deze term vallen zijn genderqueer, pangender, polygender, agender, genderfluïde, demigender, bigender, androgyn, transfemme en transmasc (Transgenderinfo.be, 2022c).

¹³ Non-binaire personen: "Genderidentiteiten die niet (enkel of helemaal) man of vrouw zijn en buiten de binaire gendercategorieën vallen. Een non-binair persoon ... voelt zich beter bij een andere, niet-binaire, genderidentiteit" (Transgenderinfo.be, 2022e).

¹⁴ Uitspraak: Uitspraak is afkomstig van de titel van het tijdschriftartikel van Fassinger en Arseneau (2007).

2.1.2 De kwetsbaarheid en risico's van TNB-personen

TNB-personen vormen een kwetsbare groep in onze samenleving om meerdere redenen. Zo werd tot voor kort de term 'genderidentiteitsstoornis' nog steeds vermeld in de DSM¹⁵ waarna deze pas in 2012 vervangen werd door de term 'genderdysphorie'¹⁶ (Kraus, 2015; Zucker, 2015). Hoewel langzaam positieve veranderingen merkbaar zijn, blijft de aanwezigheid van deze term in de DSM ervoor zorgen dat met een pathologische bril gekeken wordt naar TNB-personen, wat mogelijk nog voor jaren een kwetsbare positie met zich zal meebrengen (Kraus, 2015; Lev, 2013). Bijkomend lopen zij het constante risico om slachtoffer te worden van transfobie¹⁷. Hoewel dit zich niet meteen vertaalt in de officiële statistieken (zie infra), wijst onderzoek op hoge mate van geweld gericht tegen TNB-personen (James et al., 2016; Klemmer et al., 2021). Watson en Tatnell (2019) hebben namelijk vastgesteld dat queerpersonen¹⁸, zowel individueel als in groepsverband, een hoge mate van discriminatie ondervinden. Zo blijkt dat ook de LGBTQIA+-gemeenschap niet vrij is van discriminatie, waarbij de aanwezigheid van barrières en *gatekeepers* de toegang beperken of bemoeilijken, zeker bij de aanwezigheid van meerdere gemarginaliseerde identiteiten¹⁹ (James et al., 2016; McAuliffe et al., 2022; Parmenter et al., 2021).

Onderzoek toont daarbij verschillen aan tussen transmannen en -vrouwen (Bockting et al., 2013; Moran & Sharpe, 2004). Zo blijkt dat transvrouwen meer risico en depressie ervaren wat Bockting en collega's (2013) linken aan de kwetsbaarheid van de vrouwelijke genderrol, wat het verlies van status als gevolg kan hebben. Omdat transvrouwen de nieuwe kwetsbare positie nog niet erkennen, gaan banale activiteiten ('s nachts op straat wandelen) plotseling extra risico's met zich meebrengen (Moran & Sharpe, 2004). Bockting en collega's (2013) toonden ook aan dat, tegen verwachtingen in, transmannen meer specifieke vormen van stigma ervaren zoals verbaal geweld of toegangsproblemen tot de gezondheidszorg. Daarentegen toont recenter Spaans onderzoek tegengestelde resultaten, waar transvrouwen significant meer vormen van intimidatie of verbaal geweld ervaren (Devís et al., 2017). Tot slot kon onderzoek uit 2019 van Puckett en collega's deze significantie tussen transvrouwen en -mannen echter niet langer bevestigen.

---

¹⁵ Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders (DSM): De DSM is een referentieboek dat wordt gebruikt als de standaard om mentale stoornissen te diagnosticeren. De laatste versie, DSM-V-TR, dateert uit 2022 (Psychiatry.org, z.d.).

¹⁶ Genderdysphorie: "Het ongemak of leed dat wordt veroorzaakt door een conflict tussen iemands genderidentiteit en het toegewezen geboortegeslacht" (Transgenderinfo.be, 2022a). Het is een diagnose in de DSM dat meer focust op de angst en dysforie die personen ervaren als gevolg van hun gender non-conformiteit, in plaats van dat als het probleem te aanschouwen (Zucker, 2015).

¹⁷ Transfobie: Een afkeer, onbegrip of vooroordelen ten opzichte van transpersonen wat zich uit in een negatieve houding en leidt tot discriminatie en zelfs fysiek geweld (Transgenderinfo.be, 2022f).

¹⁸ Queer: Queer kan meerdere betekenissen hebben maar wordt het vaakst aanzien als een koepelterm van LGBTQI+ of door individuen die een statement willen maken tegen de cisgender- en heteronorm (Transgenderinfo.be, 2022f).

¹⁹ Gemarginaliseerde identiteiten: Hiermee wordt verwezen naar TNB-personen die kwetsbaar zijn om hun genderidentificatie en daarnaast nog een andere kwetsbare identiteit bezitten, zoals een niet-Westerse origine hebben (Stone et al., 2020) of zij die zich bevinden op het autistisch spectrum (McAuliffe et al., 2022).

De verschillende vormen van discriminatie werden in een online studie bevraagd bij 695 TNB-personen (Puckett et al., 2019). Zo gaf 76,1% aan een vorm van discriminatie te hebben ervaren in het voorbije jaar. In een andere grootschalige enquête in de V.S. in 2011 gaf 19% (n=6.450) aan toegang tot gezondheidszorg geweigerd te zijn omwille van hun genderidentiteit (Grant et al., 2011). Dergelijke mate van discriminatie kan verklaard worden door het stellen van gender-non-conform gedrag dat als afwijkend of abnormaal wordt beschouwd in een heteronormatieve maatschappij, wat nogmaals duidt op hun kwetsbare positie (Toomey et al., 2012; Van der Toorn et al., 2020). Aangezien non-binaire personen deze heteronormativiteit extra in vraag stellen, ervaren zij mogelijk meer stigma als gevolg (Kaltiala-Heino & Ellonen, 2022).

De bias en het stigma dat door hen wordt ervaren, wordt door Meyer (2003) omschreven als *minority stress*. Dit model verwijst naar het feit dat minderheidsgroepen unieke vormen van stress ervaren die voortkomen uit het stigma, de vooroordelen en de discriminatie. Na het ervaren van deze *minority stress* kan een gevoel van verbondenheid met gelijken, die worden gestigmatiseerd om dezelfde redenen (zoals de LGBTQIA+-gemeenschap) (Kaniuka et al., 2019; Stone et al., 2020), net dienen als bron van kracht (Sánchez & Vilain, 2009).

Bijkomend mag de tol die deze *minority stress* eist op het mentaal welzijn niet onderschat worden (Puckett et al., 2019) aangezien 39% (n=27.715) van de TNB-personen aangaven te kampen met psychologisch leed (James et al., 2016). Onderzoek heeft namelijk uitgewezen dat zowel biseksuele als non-binaire personen vaker aan zelfverwonding doen dan hun heteroseksuele of cisgender leeftijdsgenoten (Watson & Tatnell, 2019). Bijkomend ervaren non-binaire personen ook meer zelfverwonding dan transgenderpersonen (Lefevor et al., 2019). Volgens de bevindingen uit de *transgendersonderzoek*²⁰ in de V.S. heerst ook een significant verschil in zelfdoding tussen TNB-personen en de algemene populatie. In 2015 gaf maar liefst 40% (n=27.715) aan reeds een zelfmoordpoging te hebben ondernomen, wat negen keer hoger ligt dan de algemene V.S.-populatie (James et al., 2016). Omtrent zelfdoding werden echter geen significante verschillen teruggevonden bij TNB-personen onderling (Lefevor et al., 2019).

Tot slot kan gesteld worden dat zij een verhoogde kans op polyvictimisering²¹ ervaren in vergelijking met cisgenderpersonen, ook als deze behoren tot een seksuele minderheidsgroep (Sterzing et al., 2017). Recenter onderzoek omtrent polyvictimisatie bij digitale intimidatie en misbruik bevestigt deze bevindingen, waarbij TNB-personen 40% kans maken om polyvictimisatie te ervaren in

---

²⁰ *Transgendersonderzoek*: De laatste *transgendersonderzoek* dateert van 2015. In 2022 is er een nieuwe *transgendersonderzoek* afgenomen waarvan de resultaten in 2023 bekend worden gemaakt (National Center for Transgender Equality, 2022).

²¹ Polyvictimisering: Er is sprake van polyvictimisering wanneer een persoon vijf of meerdere vormen van victimisering meemaakt in een levensjaar (Finkelhor et al., 2007a geciteerd in Sterzing et al., 2017).

vergelijking met 20% mannen en 6,7% vrouwen (Powell et al., 2020). Zo is o.a. het concept van *safe(r) spaces*²² ontstaan om bescherming te bieden voor kwetsbare minderheidsgroepen (Cisneros & Bracho, 2020).

2.2 Seksueel grensoverschrijdend gedrag

2.2.1 Een verduidelijking van het paraplubegrip

SGG vormt een koepelterm waaronder alle vormen van seksuele interactie in vervat zijn waar iemands grenzen niet werden gerespecteerd (Sensoa, 2021). Nochtans is het geen eenduidig begrip, aangezien het vanuit verschillende perspectieven benaderd kan worden. Het overschrijden van iemands grenzen kan bijvoorbeeld worden beschouwd als een subjectieve en persoonlijke ervaring, waarbij grenzen individueel kunnen verschillen (Transgenderinfo.be, z.d.-b). Dit belevingsperspectief verschilt al sterk van het juridisch perspectief (zie infra).

In dit onderzoek wordt gekozen om een brede, wetenschappelijke definitie te hanteren die luidt als volgt²³: “er is sprake van SGG bij elke situatie waarin een persoon zonder zijn/haar/hun toestemming en/of onder dwang, seksuele handelingen moet stellen of ondergaan” (Byn, 2021, p. 12). Zoals ook het nieuw seksueel strafrecht (zie infra) en Sensoa²⁴ voorstellen, wordt de notie van toestemming hier centraal gesteld. Er kan in de literatuur een bijkomend onderscheid worden gemaakt tussen hands-on SGG en hands-off SGG, dewelke beide onder de opgegeven definitie vallen (Keygnaert et al., 2021; Schapansky et al., 2021). Het verschil ligt in de respectievelijke aan- of afwezigheid van fysiek contact. Hands-off SGG kan zich onder meer vertalen in het ongewenst ontvangen van seksueel getinte berichten, foto’s of pornografisch materiaal dat zich zowel online als offline kan manifesteren.

Naast SGG is het van belang te wijzen op het verschil met seksueel misbruik (hierna SM) en seksueel geweld (hierna SG) zodat er accurate vergelijkingen kunnen worden gemaakt. SM is namelijk een vorm van SGG waarbij leeftijd een specifiek criterium vormt. Bij SM gaat het om een jonger slachtoffer of een situatie waarbij het slachtoffer zich in een afhankelijkheidsrelatie bevindt ten aanzien van de pleger (Sensoa, 2021). SG daarentegen krijgt zowel in de maatschappelijke als wetenschappelijke literatuur verschillende definities toegeschreven, waarbij het verschil tussen SG en SGG soms niet helder is (Garcia-Moreno et al., 2012).

Om hieromtrent meer duidelijkheid te creëren wordt een nauwere definitie van SG gehanteerd en wordt dit beschouwd als een vorm van hands-on SGG waarbij sprake is van geweld of andere vormen van dwang (Garcia-Moreno et al., 2012;

---

²² Safe spaces: “Een *safe(r) space* is een veilige omgeving waar mensen zichzelf kunnen zijn zonder veroordeeld, gediscrimineerd of slachtoffer van (fysiek & psychologisch) geweld te worden. Het is een plek waar mensen bij gelijkgestemden kunnen thuiskomen” (Cavaria, z.d.-a).

²³ Dit onderzoek bouwt verder op het thesisonderzoek van Anna Vansteenkiste, uitgevoerd in 2021-2022 te VUB aangaande SGG bij homoseksuele jongeren. Dezelfde definitie wordt om deze redenen gehanteerd (Vansteenkiste, 2022).

²⁴ Sensoa: Sensoa is het Vlaams expertisecentrum voor seksuele gezondheid in Vlaanderen en Brussel. Zij hebben een vlaggensysteem ontwikkeld dat dient als hulpmiddel om SGG en de ernst van SGG vast te stellen (Sensoa, 2023).

Seksueelgeweld.be, z.d.). Ter conclusie kan gesteld worden dat zowel SM als SG een vorm zijn van SGG, maar dat niet elke vorm van SGG kan worden bestempeld als SM of SG (Sensoa, 2021).

2.2.2 De huidige juridische situatie

Door de veroudering van het seksueel strafrecht trad op 1 juni 2022 het nieuw seksueel strafrecht²⁵ in werking waarbij een aantal positieve ontwikkelingen plaatsvonden waarvan twee nader worden verduidelijkt.

De eerste en meest vooruitstrevende verandering is een vernieuwd toestemmingsconcept dat vanaf nu centraal wordt gesteld. Hierbij maakt het concept 'ja is ja en nee is nee' plaats voor een nieuw concept van toestemming; 'niet-ja is nee' (Vermeulen et al., 2022). Dit dynamisch en tijdelijk concept impliceert tevens ook dat toestemming op ieder moment opnieuw kan worden ingetrokken (Struyf & Jaspers, 2022). Een aanvullende progressieve verbetering is hierbij het stilzwijgen van slachtoffers dat niet langer duidt op toestemming zoals voorheen. Dergelijke aanpassing wordt beschouwd als een noodzaak wanneer men stilstaat bij het theoretisch kader van *flight-fight-freeze* respons bij bedreiging (Marx et al., 2008). Deze theorie omvat de drie mogelijke reacties van slachtoffers tijdens een trauma, namelijk ontsnappen (*flight*), aanvallen (*fight*) of niets (kunnen) doen (*freeze*). De laatste reactie wordt in de literatuur ook wel *tonic immobility* genoemd. Hierdoor is het slachtoffer niet langer in staat om fysiek te reageren, al is hij/zij/hun wel bij bewustzijn (Schiewe, 2019). Toch werd dit aspect tot voor kort niet vertaald in de Belgische wetgeving, waar het nieuw seksueel strafrecht nu wel een antwoord op biedt (Struyf & Jaspers, 2022).

Bijkomend schrapt de nieuwe wettekst ook de beschrijving van mannelijk en vrouwelijk geslacht en breekt daarmee met de klassieke binaire verdeling²⁶ van de maatschappij (Struyf & Jaspers, 2022). Dergelijke officiële gender-inclusieve aanpassingen dragen bijgevolg bij tot de erkenning en aanvaarding van non-binaire genderidentificatie.

2.2.3 Prevalentie van SGG in België

De prevalentie van SGG kan in kaart worden gebracht op basis van verschillende bronnen. Zo werden volgens de officiële politiestatistieken in 2021, 16.139 zedenmisdrijven geregistreerd op nationaal niveau (Federale politie, 2022). Echter dient kritisch te worden omgegaan met dergelijke cijfergegevens door de grote mate van onderrapportage (*dark number*) dat vast te stellen is in de aangiftebereidheid van seksuele misdrijven (Cummins, 2022; De Melo et al., 2020; Depraetere et al., 2022). Naast politiestatistieken dient daarom ook gekeken te worden naar meldingsgegevens bij hulpverleningsorganisaties, aangezien dit laagdrempeliger is dan aangifte.

---

²⁵ Nieuw seksueel strafrecht: *Wet van 21 maart 2022 houdende wijzigingen aan het Strafwetboek met betrekking tot het seksueel strafrecht*, BS 30 maart 2022.

²⁶ Binaire verdeling: De maatschappij is gevormd rond de klassieke, binaire man/vrouw tweedeling (Transgenderinfo.be, 2022f).

Zo rapporteerde de Zorgcentra na Seksueel Geweld 930 meldingen in 2019 (Baert & Keygnaert, 2019). Het ging hierbij om 90% vrouwen en 10% mannen met een gemiddelde leeftijd van 25 jaar. Echter waren kwetsbare groepen amper vertegenwoordigd in het evaluatierapport, waarbij 4% van de slachtoffers zich identificeerde als LGB en 1% zich identificeerde als trans (1% en 4% zijn onderdeel van de 90/10 verdeling) (Baert & Keygnaert, 2019). Ook bij de hulplijn 1712 bleek 14% (n=8.515) van hun oproepen in 2021 te gaan over SG (Jaarrapport 1712, 2022). Tot slot noteerde het Vertrouwenscentrum Kindermishandeling²⁷ in 2021, 923 oproepen waarvan 35% gerelateerd waren aan SM (VECK vzw, 2022). Deze cijfers geven echter geen beeld van wie melding heeft gemaakt van de feiten en zijn geen accurate bron om de prevalentie in kaart te brengen – één persoon kan de hulplijn namelijk meerdere malen contacteren. Bijgevolg vormt wetenschappelijk onderzoek een onmisbare aanvulling om SGG in kaart te brengen waardoor een beeld gevormd kan worden over de prevalentie op populatieniveau.

Zo wijst een recent grootschalige studie rond SG in België bij respondenten tussen 16 en 69 jaar op hoge cijfers van slachtofferschap in alle lagen van de bevolking (Keygnaert et al., 2021; Schapansky et al., 2021). Zo gaf 64,1% (n=2.115) aan reeds een vorm van seksuele victimisatie te hebben ervaren, waarvan 59,3% hands-off feiten betrof en 30,4% hands-on. Bijkomend had 78% van de vrouwen en 41% van de mannen een vorm van hands-off SGG meegemaakt, bij hands-on SGG waren deze cijfers respectievelijk 42% en 19%. Aan de hand van deze steekproef blijkt dat zowel vrouwen als mannen binnen de leeftijdsgroep 16-24 jaar het meeste risico lopen om een vorm van seksuele victimisatie te ervaren. Ook seksuele oriëntatie werd bevraagd in het onderzoek waar werd vastgesteld dat 78% van de niet-heteroseksuele respondenten een vorm van SG hadden meegemaakt, wat tweemaal hoger ligt in vergelijking met heteroseksuele respondenten.

Hoewel de eerste bevindingen in het onderzoek, volgens leeftijd en vrouwelijk/mannelijk gender, in overeenstemming zijn met wie zich aanmeldt bij de zorgcentra, loopt dit niet gelijkaardig naargelang andere genderidentificatie of seksuele oriëntatie. Hieruit kan enigszins geconcludeerd worden dat de weg naar de hulpverlening voor kwetsbare groepen een moeilijk pad vormt.

2.3 SGG binnen de LGBTQIA+ populatie

2.3.1 Prevalentie van SGG bij TNB-personen

Er heerst een schaarste aan onderzoek omtrent SGG en TNB-personen dat kan worden teruggebracht tot de vaststelling dat tot op vandaag frequent gefocust werd op cisgendermannen en -vrouwen (Johnson et al., 2021). Toch blijkt uit internationale literatuur dat de nood aan onderzoek hoog is, gezien TNB-personen significant meer SGG ervaren in vergelijking met cisgenderpersonen, ook indien deze tot een seksuele minderheid behoren (Blondeel et al., 2018;

---

²⁷ Vertrouwenscentrum Kindermishandeling: specifiek ontworpen voor jongeren om in gesprek te gaan over SG, SM, mishandeling en verwaarlozing (VECK vzw, 2022).

Kaltiala-Heino & Ellonen, 2022; Lefevor et al., 2019; Murchison et al., 2017). Uit de laatste *transgendersurvey* in de V.S. bleek dat maar liefst 47% (n=27.715) een vorm van SG had meegemaakt (James et al., 2016). In Belgisch onderzoek kwamen iets lagere cijfers naar boven waarbij 31,7% (n=311) ooit SG heeft ervaren (Motmans et al., 2015). Hoewel ook in recent Vlaams onderzoek (Burgwal et al., 2023) bij LGBTQI-personen (n=936) 64,5% minstens één vorm van SGG had ervaren, was daarentegen geen significant verschil vast te stellen tussen seksuele oriëntatiegroepen en gendergroepen. Wel gaf 67,4% van hun een directe link aan tussen hun ervaring en hun seksuele oriëntatie of genderidentiteit (Burgwal et al., 2023). Echter kunnen ook verschillen worden opgemerkt tussen TNB-personen, waarbij recent onderzoek uitwijst dat non-binaire personen meer vormen van (S)GG en trauma ervaren in vergelijking met binaire transpersonen (Lefevor et al., 2019). Deze bevindingen staan in contrast met eerder onderzoek, dat stelde dat transgenderpersonen meer seksuele intimidatie ervaren dan gender-non-conforme personen (Mitchell et al., 2013).

Hoewel bovenstaande cijfers reeds uitwijzen dat TNB-personen een hoog risico lopen om SGG te ervaren, heerst een bijkomende kwetsbaarheid om online SGG te ervaren, bijvoorbeeld op *datingapps*. Het openlijk kenbaar maken van zichzelf als TNB-persoon gaat namelijk ook gepaard met het risico van transfobische reacties of ongepaste seksueel getinte vragen te ervaren (Scheim et al., 2019). Zo tonen Powell en collega's (2020) aan dat TNB-personen bijgevolg significant meer online seksuele intimidatie ervaren dan hun cisgender *peers* (waaronder ook seksuele minderheden). Frequent gestelde vragen gaan over het uiterlijk, lichaam en de genitaliën van de persoon (Griffiths & Armstrong, 2023). Hiernaast wordt hun lichaam soms het object gemaakt van een bepaalde fetisj waarbij zij pornografische stereotypen worden opgelegd.

Respondenten gaven bijkomend aan de pleger niet te durven afwijzen of voelden zich gedwongen bepaalde seksuele daden te verrichten, zoals het sturen van seksuele foto's. Als gevolg heerst vaak een groot schuldgevoel door de foute assumptie dat ze de interactie simpelweg moesten stopzetten. Hier werd ook aangegeven dat dit frequent gebeurt in interactie met cismannen, door de aanwezigheid van machtsdynamieken (Griffiths & Armstrong, 2023). Om dergelijke incidenten te vermijden, verhullen sommige TNB-persoon hun genderidentiteit, al kan dit bij contact echter leiden tot het optreden van genderdysphorie bij het bespreken of aanraken van bepaalde lichaamsdelen (Griffiths & Armstrong, 2023).

Naast de kwetsbare positie waarin TNB-personen zich bevinden, vormt ook de aanname van verkrachtingsmythes een verklaring voor de dergelijke hoge mate van SGG en victimisatie. Zo heersen er verkrachtingsmythes rond LGBTQIA+-personen waarbij zij als seksueel deviant worden gezien met als veronderstelling dat ze alle gewelddadige seksuele interacties fijn zouden vinden. Een andere gekende mythe is wanneer ervan uit wordt gegaan dat een homoseksuele cis- of transman seks met een andere man altijd leuk zou vinden, omdat hij toch homoseksueel is (Johnson et al., 2021; Walfield, 2021). Als gevolg hiervan gaan

zowel daders als slachtoffers deze denkwijze internaliseren en ontstaat een intern idee van rechtvaardigheid rond ongepast gedrag t.a.v. TNB-personen.

2.3.2 Slachtofferschap ontleed

2.3.2.1 De impact en gevolgen van slachtofferschap

De impact van SGG bij TNB-personen blijkt een redelijk onbekend verhaal. Hoewel sommige TNB-jongeren hun dagelijkse leven niet significant laten beïnvloeden door SGG, ondervinden anderen hier meer moeilijkheden mee (Burgwal et al., 2023). Zo gaven Burgwal en collega's (2023) aan dat de impact kan verschillen naargelang men de pleger al dan niet kent, waarbij de impact vergroot bij een gekende pleger en bij een intieme partner (Cox et al., 2015; Tarzia et al., 2018). Dergelijke incidenten hebben bijgevolg een invloed op educatie, (platonische) relaties, veiligheidsgevoelens en leiden in het algemeen tot emotioneel leed (Mitchell et al., 2013). Uit angst om herhaaldelijk slachtofferschap en stigma te ervaren, gaven sommige personen aan hun gender te verhullen naar de buitenwereld toe (Bockting et al., 2013, Mitchell et al., 2013). Dit stigma dat zij extern ervaren kan bijkomend leiden tot geïnstitutionaliseerd stigma of zelf-stigma waarbij zij zich transfobische denkwijzen eigen maken wat nogmaals leidt tot het verhullen van de identiteit (Bockting et al., 2013; Mizock & Mueser, 2014). Bij de aanwezigheid van zelf-stigma is het bijgevolg mogelijk dat slachtoffers het SGG niet (h)erkennen of dit normaliseren.

Er zijn ook enkele overkoepelende *coping*mechanismen²⁸ te onderscheiden van elkaar waarbij in de literatuur doorgaans twee verschillende vormen van *coping* worden vermeld; emotioneel-gefocuste *coping* en probleem-gefocuste *coping* (Lazarus & Folkman, 1984 geciteerd in Budge et al., 2013). Probleem-gefocuste *coping* kan beschouwd worden als een vermijdende strategie, bijvoorbeeld door de ervaring te minimaliseren, weg te lachen, te overreageren of door overmatig alcoholgebruik (Budge et al., 2013). Hughto en collega's (2017) hebben bijkomend een positieve associatie teruggevonden bij TNB-personen tussen probleem-gefocuste *coping* en depressieve symptomen. Daartegenover kan emotioneel-gefocuste *coping* eerder beschouwd worden als faciliterend waarbij op een positieve manier wordt omgegaan met een bepaald trauma, bijvoorbeeld door steun te zoeken in hun sociaal netwerk, door alternatieve manieren van geluk na te streven of door een positieve uitkomst te geven aan de ervaring (Budge et al., 2013). Hierbij kunnen TNB-personen ervaringen beter verwerken door tussenkomst van professionele hulpverlening en/of praatgroepen (Hughto et al., 2017).

Hoewel er literatuur bestaat over *coping*mechanismen, is onderzoek hiernaar bij TNB-personen na SGG schaars (Budge et al., 2013; Puckett et al., 2019). Puckett en collega's (2019) brachten echter *coping*mechanismen bij TNB-personen in kaart na het ervaren van discriminatie. Hieruit bleek dat zij zich

---

²⁸ *Coping*strategie/*coping*mechanisme: een bepaalde manier van omgaan met negatieve ervaringen of trauma (Budge et al., 2013).

vooral focussen op educatie na dergelijke ervaringen. Hiermee wordt meer bedoeld dan de eigen studies, maar ook het onderwijzen van anderen. Zij beschouwen het namelijk vaak als hun 'opdracht' om anderen hun bias te veranderen omtrent LGBTQIA+-personen. Hiernaast werd ook omgegaan met de situatie door het incident te internaliseren of zich er net van te distantiëren. Hoewel ook weerstand als *coping*mechanisme werd aangegeven, samen met het gebruiken van drugs of alcohol, was dit significant minder dan bovenstaande opgesomde strategieën (Puckett et al., 2019). Tot slot geven Bockting en collega's (2013) aan dat TNB-personen ook kracht kunnen putten uit contact met de LGBTQIA+-gemeenschap, aangezien dit veerkracht en zelfaanvaarding kan verhogen en het geïnstitutionaliseerd stigma tegenhoudt (Kaniuka et al., 2019; Sánchez & Vilain, 2009).

2.3.2.2 Meldingsbereidheid bij TNB-personen

Verschillende onderzoeken tonen aan dat de meldingsbereidheid²⁹ bij transpersonen lager ligt dan bij de algemene bevolking (Burgwal et al., 2023; Motmans et al., 2015; Van Oosterhout, 2019). Hiervoor zijn meerdere verklaringen mogelijk. Zo geeft Angelsaksisch onderzoek weer dat TNB-personen gezondheidszorgen of genderbevestigende zorg³⁰ geweigerd worden omwille van hun genderidentiteit (Augustaitis et al., 2021; Grant et al., 2011), al vertaalt dit zich niet noodzakelijk naar de Belgische context. Naast beperkte toegang, bleek ook binnen de gezondheidszorg sprake te zijn van discriminatie (Bradford et al., 2013; Puckett et al., 2019). Beide verklaringen vormen reeds een algemene barrière om de gezondheidszorg te betreden of de hulpverlening te raadplegen. Dit wordt beschouwd als problematisch gezien LGBTQI+-personen aangaven na hun geweldsincident nood te hebben aan ondersteuning, erkenning, begrip en veiligheid (Burgwal et al., 2023), wat de hulpverlening hun zou kunnen bieden.

In een Vlaamse studie naar geweldsincidenten bij LGBTQI-personen haalden respondenten aan wat hun weerhield hulp te zoeken (Burgwal et al., 2023). Eerst en vooral werd serieus genomen worden, alsook geloofd worden, als prioriteit beschouwd. Bijgevolg vormt de reële angst dat anderen niet meelevend zouden zijn of hun niet serieus zouden nemen omwille van hun genderidentiteit, een drempel om hulp te zoeken (Motmans et al., 2015). Hierbij wordt een onvriendelijke interactie of ondervragingsgevoel door de politie-instanties gevreesd (Burgwal et al., 2023; Depraetere et al., 2022). Een tweede drempel die benoemd werd, was een slechte interactie met de hulpverlening of politie-instanties, waardoor een tweede contact uitbleef. Verder geven respondenten ook aan geholpen te willen worden door iemand met kennis over LGBTQIA+-personen, waarbij de gelimiteerde kennis van bepaalde instanties hun weerhoudt

---

²⁹ Meldingsbereidheid: In dit onderzoek verwijst de meldingsbereidheid naar het melden van het fenomeen bij een informele of formele vorm van hulpverlening. Met informeel wordt hier bedoeld een vriend, kennis of familielid, waartegen de formele hulp verwijst naar een vorm van officiële hulpverlening.

³⁰ Genderbevestigende zorg of transgenderzorg: Dit zijn alle verschillende vormen van zorg om een individu zijn/haar/hun lichaamskenmerken en uiterlijk meer in overeenstemming te brengen met diens genderidentiteit (Transgenderinfo.be, 2022f).

om contact op te nemen (Burgwal et al., 2023). Dit leunt aan bij een Amerikaans onderzoek waar het gebrek aan hulpverleners met de nodige kennis als voornaamste drempel werd omschreven (Safer et al., 2016). Bovendien toont ook Nederlands onderzoek bij zowel transgender hulpvragers als hulpverleners aan dat het niet (h)erkennen van deze doelgroep een grote belemmering met zich meebrengt (Van Oosterhout, 2019).

In het onderzoek van Motmans en collega's (2015) hebben 15 TNB-personen (n=52) melding gemaakt van hun SG en spraken 24 respondenten er over met een vriend, met als voornaamste reden dat men erg kwaad was of nood had aan mentale steun (Burgwal et al., 2023; Motmans et al., 2015). Echter besloot slechts één iemand om naar een officiële instantie te stappen (bv. een lokaal meldpunt) terwijl 5 personen er wel over hebben gepraat met een transgender- of LGB-organisatie waarbij één van de grootste drempels, namelijk de onwetendheid van hulpverleners, wordt geminimaliseerd. Hoewel 21 personen besloten er met niemand over te praten, zijn er nadien toch 3 personen in gesprek gegaan met een vriend (Motmans et al., 2015).

Een mogelijk gevolg van de moeilijke toegang is dat TNB-personen frequenter online hulpverlening raadplegen, bijvoorbeeld via sociale mediaplatformen zoals Instagram. Alhoewel dit vaak laagdrempeliger is, heeft deze zorg toch zijn limieten. Zo is ook de onlinewereld niet vrij van discriminatie en dient men bijkomend rekening te houden met de waarheidsgetrouwheid van internetinformatie (Augustaitis et al., 2021). LGBTQI-personen gaven aan 24/7 zorg een meerwaarde te vinden alsook dat de hulpverlening hun van A tot Z zou opvolgen in het traject (Burgwal et al., 2023), bijvoorbeeld een hulpverlener die samen met jou aangifte gaat doen.

2.3.2.3 Aangiftebereidheid bij TNB-personen

Hoewel TNB-personen een hoge mate van victimisering ervaren en bijgevolg normaliter meer interactie zouden hebben met de politie, vertaalt dit zich niet in de aangiftebereidheid (Burgwal et al., 2023; Redfern, 2014). Dit kan te wijten zijn aan het feit dat zowel TNB-personen als de politie een minder goede perceptie hebben van elkaar, in vergelijking met cisgenderpersonen (Moran & Sharpe, 2004; Serpe & Nadal, 2017). De houding van de politie ten opzichte van TNB-personen wordt ervaren als negatief, wat veroorzaakt kan worden door zowel de mogelijke homo- en transfobische politiecultuur (Hodge & Sexton, 2020) alsook de persoonlijke bias van de agent in kwestie. Als gevolg wordt er mogelijks niet op een professionele en respectvolle manier omgegaan met TNB-personen wat de aangiftebereidheid vermindert (Hodge & Sexton, 2020). Bijkomend vertaalt het personeelsbestand van de overheidsinstellingen niet de demografische samenstelling van de maatschappij, hetgeen het vertrouwen van minderheidsgroepen in de politie beïnvloedt (Demeyere et al., 2021).

Het vertrouwen van TNB-personen in de effectiviteit van politiewerk bleek dan ook laag – zo gelooft men vaak niet dat de politie er iets aan gaat of kan doen (Depraetere et al., 2022; Motmans et al., 2015). Bovendien wil niet iedereen zijn

genderidentiteit bekend maken aan de politie. Daarnaast bleek een eerdere negatieve ervaring (bv. ontkenning van rol van seksuele oriëntatie of genderidentiteit in slachtofferschap) met de politie transpersonen ervan te weerhouden opnieuw aangifte te doen. Tot slot bleek schaamte en een gevoel van medeverantwoordelijkheid voor de gebeurtenis, grote drempels te vormen (Motmans et al., 2015; Keygnaert et al., 2021). Bijkomend hadden slechts 3 van de 63 slachtoffers van SG in het onderzoek van Motmans en collega's (2015) aangifte gedaan, met als voornaamste reden de wil om de pleger gestraft te zien, al waren zij (zeer) ontevreden over dit contact. De aangiftebereidheid in het onderzoek van Burgwal en collega's (2023) naar geweldservaringen bij LGBTQI+-personen was ook laag, gezien slechts 14,4% (n=81) aangifte had gedaan na het incident. Hoewel ook drie op tien respondenten aangaven (zeer) ontevreden te zijn, gaven daarentegen ook vier op tien personen aan (zeer) tevreden te zijn. Een mogelijke verklaring hiervoor is dat transpersonen een politiecontact toch nog anders ervaren in vergelijking met andere LGBTQIA+-personen.

Bijkomend is in Angelsaksisch onderzoek een hoge mate van discriminatie vast te stellen. Zo meldden negen op tien sekswerkers of foutief veronderstelde sekswerkers in de *transgenderversurvey* een vorm van intimidatie of mishandeling door de politie (James et al., 2016). Niettemin ervoeren ook 58% een vorm van intimidatie of mishandeling door de politie instanties. Met bovenstaande cijfergegevens is het dan ook niet verwonderlijk dat 57% zich oncomfortabel voelden bij het contacteren van de politie (James et al., 2016), al zet de Belgische organisatie *rainbowcops*³¹ zich in om onder meer hier verandering in te brengen. Bovenstaande foutieve veronderstelling omtrent sekswerk kan gelinkt worden aan de reeds vermelde verkrachtingsmythes waarbij TNB-personen per definitie als seksueel deviant worden aanschouwd (Johnson et al., 2021). De mate waarin politieagenten deze mythen accepteren, is mede bepalend voor hoe zij in interactie staan met TNB-personen (Hine & Murphy, 2019). Bijkomend zorgen deze geïnternaliseerde verkrachtingsmythes ervoor dat erkenning van het SGG bij slachtoffers uitblijft of de ernst wordt onderschat, wat de lage aangiftebereidheid versterkt (Depraetere et al., 2022).

---

³¹ Rainbowcops: Een Belgische organisatie die zich inzet om wederzijds respect te verwezenlijken tussen politieinstanties en LGBTQIA+-personen door te informeren, te sensibiliseren, oriënteren en op te leiden (Rainbowcops, 2020).

3 Onderzoeksvragen

In dit onderzoek luidt de centrale onderzoeksvraag als volgt:

'Hoe ervaren trans- en non-binaire personen seksueel grensoverschrijdend gedrag dat zich voordeed tijdens hun adolescentie (16-30 jaar oud)?'

Er wordt bijkomend gefocust op volgende deelvragen, om een duidelijker beeld te creëren:

1. Welke noden hebben TNB-personen na het ervaren van SGG?
2. Welke drempels beïnvloeden de meldingsbereidheid van TNB-personen?
3. Welke verwachtingen stellen TNB-personen ten opzichte van hulpverlening?

4 Methodologie

In de methodologie zal het onderzoeksproces worden uiteengezet en zal verduidelijkt worden hoe de dataverzameling en data-analyse tot stand is gekomen alsook welke limieten deze bevatten.

4.1 Respondenten

4.1.1 Respondentenprofiel

Voor dit onderzoek werd aan de slag gegaan met een gericht respondentenprofiel en een doelgerichte steekproef (Decorte, 2021). De steekproef bestond uit trans- en non-binaire personen die bijkomend een vorm van SGG hadden ervaren tussen de leeftijd van 16 en 30 jaar³².

Cispersonen werden hierbij uitgesloten van het onderzoek, omwille van de uiterst verschillende belevingen tussen cis- en transpersonen (Burgwal et al., 2023). Omdat er ook tussen LGBTQIA+-personen een grote heterogeniteit heerst, werd beslist de doelgroep duidelijk af te bakenen met de focus op zowel trans(gender)personen als non-binaire personen. Bijkomend werd ook enkel de beleefde genderidentiteit in acht genomen en was een gendertransitie geen vereiste. De seksuele oriëntatie werd niet bevraagd en was tevens geen criterium voor in- of exclusie (Sánchez & Vilain, 2009).

Er werden enkel Nederlandstalige respondenten opgenomen in het onderzoek aangezien dit de moedertaal is van de onderzoeker, waardoor er geen correcte interpretatie van Franstalige interviews gegarandeerd kon worden.

4.1.2 Respondentenzorg

Gezien de gevoeligheid van het onderwerp, werd er veel aandacht besteed aan het welzijn van de respondenten. Zo werd het garanderen van een veilige omgeving voor de respondent prioritair gesteld, waarbij de respondent steeds de eerste keuze kreeg om een plaats te kiezen waar hij/zij/hun zich veilig voelde. Alsook was het de keuze van de respondent of het interview online of offline zou plaatsvinden, indien zij dit om anonimiteitsredenen zouden verkieszen. Indien de

---

³² Er werd gekozen om op dezelfde leeftijdscategorie te focussen als Wel Jong, met als doel de respondentenwerving via hun kanalen te vergemakkelijken. Echter werd beslist dat de huidige leeftijd mocht afwijken van de leeftijdscategorie, zolang het SGG zich voordeed in deze periode.

respondent geen plaats ter beschikking had, werd een lokaal in de vestiging van Wel Jong voorgesteld, dat de onderzoeker vooraf diende te reserveren.

Bij aanvang van het interview werd duidelijk gesteld dat hun deelname altijd als tijdelijk en dynamisch beschouwd zou worden, waarbij de respondent op elk moment mocht beslissen het interview stop te zetten, een pauze in te lassen of niet langer deel te nemen. Indien de onderzoeker het gevoel kreeg dat het interview zwaar werd, werd ook zelf een pauze voorgesteld om de potentiële druk hiertoe te verlichten.

Tijdens het interview werden reeds verschillende organisaties besproken zodat zij op de hoogte waren van de bestaande hulpverlening. Tevens werd ook afgesproken met Wel Jong dat zij de nazorg op zich zouden nemen, waarbij Joppe De Campeneere (die/hun, *content creator*) als contactpersoon werd aangeraden. Er werd bewust voor een transpersoon gekozen, om de mogelijke drempel tot contactopname te verlagen (Motmans et al., 2015). Na het interview werd, indien gewenst (werd niet integraal in het IC weergegeven om *triggers* naar slechte ervaringen te vermijden), een document doorgestuurd naar de respondent met vermelding van allerlei hulpverleningsorganisaties die zich inzetten voor slachtoffers van SGG (zie bijlage 5), alsook werd de website 'Transgenderinfo.be' steeds vermeld omwille van de zorgkaart³³ die zij aanbieden.

4.1.3 Respondentenwerving

Aangezien de onderzoeker een cisgendervrouw is en hierdoor buiten de ervaringen van TNB-personen staat, werd beslist dat de organisatie Wel Jong zou optreden als tussenpersoon in de respondentenwerving. Door de examenperiode en de drukke agenda's van de organisatoren van Wel Jong, vond de eerste samenkomst omtrent de respondentenwerving pas plaats op 13 februari 2023 met Joppe de Campeneere. Eerdere samenwerkingen voor onderzoek met Wel Jong stuitte reeds op de moeilijke toegankelijkheid van de doelgroep, waardoor werd beslist hetzelfde principe te hanteren als een rekruteringspost dat voor eerder onderzoek in 2022 wel veel respons had uitgelokt. Hierbij werd namelijk een ervaring van SGG weergegeven als voorbeeld zodat personen zichzelf zouden kunnen herkennen in gelijkaardige situaties. Via de website *Canva* werd samengewerkt aan de sociale media post, waarbij Joppe het eerste deel (het voorbeeld) voor zich nam en de onderzoeker een rekruteringsstekst opstelde met de nodige informatie omtrent het onderzoek. Op 22 februari 2023 werd de post online geplaatst via de kanalen van Wel Jong. De post werd later nog uitvoerig gedeeld door zowel Wel Jong en de onderzoeker als andere personen met als doel het bereik te vergroten (zie bijlage 6).

---

³³ Zorgkaart Transgenderinfo.be: een lijst van alle hulpverleners in België die zich opstellen als genderpositief.

Tabel 1. Respondentenwerving

Geïnteresseerden gecontacteerd	Respondent voldeed niet aan criteria	Respondent gaf geen antwoord na eerste contact	Respondent gaf geen antwoord voor planning interview	Respondent wenste niet deel te nemen	Uiteindelijke steekproef
12	2	2	1	2	5

Bij aanvang van het onderzoek leek 10 respondenten een haalbare steekproef gezien eerdere onderzoeken die Wel Jong reeds had gevoerd. Echter bleek dit toch onhaalbaar en werd de beoogde steekproef verkleind. Hier werd reeds de eerste bevinding gemaakt dat de doelgroep, ondanks een grote kans op SGG, moeilijk bereikbaar is. Dit kan enerzijds te wijten zijn aan hun kwetsbare positie en anderzijds aan eerdere slechte ervaringen met onderzoekers of de overbevraging van de doelgroep.

Hoewel met twaalf personen contact is opgenomen, bedroeg de uiteindelijk gerealiseerde steekproef vijf respondenten. Naar aanleiding van de sociale media post van Wel Jong, hebben zeven personen contact opgenomen waarvan drie personen effectief hebben deelgenomen. Ondanks dat de post meermaals gedeeld werd, bleef verdere reactie na de initiële plaatsing van de post uit. Bijgevolg heeft de onderzoeker met vijf personen uit haar eigen kring contact opgenomen, waarvan twee personen effectief deelnamen aan het onderzoek. Er is bijkomend geen saturatie bereikt geweest door de kleine omvang van de steekproef (Decorte, 2021).

Tabel 2. Respondenteninformatie

Respondent	Naam ³⁴	AFAB ³⁵	AMAB ³⁶	Gender-identificatie	Voornaamwoorden
1.	Victor	X		Trans- non-binair ³⁷	Die/hij
2.	Frank	X		Trans- non-binair	Die/hun
3.	Connor	X		Transman	Hij/hem
4.	Sam		X	Non-binair ³⁸	Die/hun
5.	Moss	X		Trans- non-binair	Die/hen/hun

³⁴ Naam: Om de anonimiteit van de respondenten te bewaren, worden enkel de pseudoniemen weergegeven die de respondenten hebben gekozen.

³⁵ AFAB of *assigned female at birth*: Engelstalige term om te verwijzen naar personen met het vrouwelijk geboortegeslacht (Transgenderinfo.be, 2022f).

³⁶ AMAB of *assigned male at birth*: Engelstalige term om te verwijzen naar personen met het mannelijk geboortegeslacht (Transgenderinfo.be, 2022f).

³⁷ Trans-non-binair: Er wordt verwezen naar Victor, Frank en Moss als trans-non-binair om hun perspectief op hun eigen genderidentiteit zo volledig mogelijk weer te geven. Zo geven zij aan zich te identificeren als non-binair, wat voor hun gelijk staat aan trans.

³⁸ Non-binair: Er wordt verwezen naar Sam als non-binair omdat die aangeeft zich te identificeren als non-binair maar niet als trans.

De verhouding tussen mannelijk en vrouwelijk geboortegeslacht (1-4) kan verschillende oorzaken hebben. Zo kan dit te wijten zijn aan de verschillen in socialisatie tussen het mannelijk en vrouwelijk gender, waarbij de socialisatie als man een mogelijke drempel vormt om te praten over dergelijke onderwerpen (Booth et al., 2019). Bijkomend kunnen heersende verkrachtingsmythes over mannen erkenning van SGG belemmeren of leiden tot onnodige schaamte (Walfield, 2021).

4.2 Dataverzamelmethode

4.2.1 Interviews

Er werd een kwalitatief exploratief onderzoek gevoerd op basis van semigestructureerde interviews. Bijgevolg werd er vooraf een vragenprotocol (zie bijlage 2) opgesteld dat diende als houvast al was er voldoende ruimte voor inbreng van zowel respondent als onderzoeker.

Voor de aanvang van het interview werd reeds het *informed consent* formulier (hierna IC) en het informatieformulier (zie bijlage 3 en 4) doorgestuurd naar de respondent. Daarna werden deze bij samenkomst samen overlopen en was er ruimte om vragen te stellen. Door de kwetsbaarheid van de doelgroep, werd zowel een schriftelijke als een mondelinge (bevestiging van de respondent op de opname) IC afgenomen (Laenen & O’Gorman, 2016).

De interviews vonden plaats van 9 tot 29 maart 2023. Twee interviews vonden online plaats omwille van praktische redenen en drie interviews vonden offline plaats. De duur van de interviews bedroeg tussen 64 en 90 minuten. Bijkomend werd van elk interview een audio-opname gemaakt die nadien getranscribeerd werd. Om de anonimiteit te waarborgen mocht elke respondent een eigen pseudoniem kiezen voor de datarapportage.

4.2.2 Literatuurstudie

Om een correcte analyse weer te geven van de data, werd vooraf een literatuurstudie opgesteld om de volledige scope van de bekende literatuur weer te geven. De zoektocht naar relevante literatuur bestond uit drie fasen. Ten eerste werden wetenschappelijke databanken geraadpleegd waaronder Web of Science, Scopus en Google Scholar. Hierbij werd gebruik gemaakt van verschillende zoektermen met de meest gebruikte als volgt: seksueel grensoverschrijdend gedrag, seksueel geweld, seksuele intimidatie, hulpverlening, aangifte, transpersonen, non-binaire personen, genderdiverse personen, ... Deze zoektermen werden of apart of in combinatie gebruikt en zowel in het Nederlands als in het Engels. Ten tweede werden de referentielijsten van de relevante literatuur bestudeerd en bijkomende artikels verzameld. Ten derde werden ook officiële nieuwssites of andere relevante websites onder de loep genomen.

Er werd getracht een evenwicht te vinden in het vermelden van zowel wetenschappelijke als niet-wetenschappelijke bronnen (nieuwsartikels, evaluatierapport, cijfergegevens). Hoewel gebruikgemaakt werd van oudere bronnen was het een prioriteit om recente data weer te geven. Er werd gekozen

om zowel nationale als internationale literatuur weer te geven, echter werden enkel Nederlandstalige en Engelstalige artikels gebruikt, gezien de onderzoeker alleen deze twee talen machtig is. Dit betekent echter niet dat de literatuur beperkt is tot de Benelux of Angelsaksische landen, aangezien onderzoeken vaak een Engelstalige versie ter beschikking hebben. Echter werd de onderzoeker zowel in haar talenkennis alsook in de toegankelijkheid van literatuur (*paywall*) beperkt waardoor de opgegeven literatuurstudie niet uitputtend is.

4.2.3 Valkuilen

Als onderzoeker is het belangrijk om de eigen bias en subjectiviteit in acht te nemen alsook om haar eigen tekortkomingen te erkennen. De onderzoeker is namelijk een heteroseksuele cisgendervrouw waardoor zij zich onmogelijk volledig kan inleven in de ervaringen van TNB-personen. Hoewel dit volgens sommige wetenschappers bijdraagt tot de objectiviteit van het onderzoek, vertellen anderen dat een belangrijk inzicht in de doelgroep ontbreekt (Galupo, 2017). Nochtans kan de onderzoeker zich wel inleven in de vrouwelijke genderrol en bijhorende socialisatie in de maatschappij, die ervaringen met zich meebrengt waardoor de onderzoeker zich ook net wél kan inleven in bepaalde situaties die eigen zijn aan de vrouwenrol.

De onderzoeker heeft echter reeds ervaring met onderzoek naar LGBTQIA+-personen en beschikte hierdoor al over enige kennis. Daarnaast werd getracht steeds met de nodige professionaliteit, respect, onpartijdigheid maar ook sympathie om te gaan met de respondenten (Wouters et al., 2014). Bijkomend heeft de onderzoeker haar subjectiviteit proberen minimaliseren door haar cisgenderprivilege te herkennen en zo dicht mogelijk bij de bewoording van haar eigen respondenten te blijven, om hun perspectief zo correct mogelijk weer te geven (Galupo, 2017).

4.3 Data-analyse

Elk interview werd getranscribeerd en letterlijk over getypt in een word document. Op basis van deze transcripties werd overgegaan tot het coderen van de data op basis van drie fasen zoals beschreven door Decorte (2021). Er is zowel inductief als deductief³⁹ te werk gegaan om zo volledig mogelijk te zijn in de analyse (Van Staa & De Vries, 2014). Zo werd er reeds een codeboom opgesteld (zie bijlage 7) met categorieën op basis van de onderzoeksvragen en topics van het vragenprotocol, al was deze nog flexibel en onderhevig aan aanpassingen doorheen het analyseproces en diende dit louter als houvast. Hierna werd van start gegaan met de eerste fase, het open coderen, waarbij een code werd toegekend aan elke relevante zin. Vervolgens werden deze tijdens de axiale fase gelinkt aan de passende categorie. Tot slot werd er selectief gecodeerd, waar verbanden werden gelegd tussen de verschillende categorieën onderling (Decorte, 2021).

---

³⁹ Inductief en deductief: Bij een inductieve analyse wordt een theorie ontwikkeld vanuit specifieke gevallen, waartegen een deductieve analyse start vanuit een reeds geaccepteerde theorie (Van Staa & De Vries, 2014).

Het opstellen van de codeboom alsook het analyseproces werden beiden manueel uitgevoerd. De transcripten werden elk individueel gecodeerd met pen en papier, gezien de persoonlijke voorkeur van de onderzoeker en haar geringe kennis over softwareprogramma's.

5 Resultaten

In het resultatenluik zullen de bevindingen van de data-analyse worden uiteengezet met de nodige vergelijkingen met bestaande literatuur.

5.1 Ervaringen met SGG

Tabel 3. Ervaringen van de respondenten⁴⁰

	Hands-off SGG	Hands-on SGG
1. Victor	X	X
2. Frank		X
3. Connor	X	
4. Sam	X	
5. Moss		X

5.1.1 Incidenten met SGG

In wat volgt zullen zowel de hands-on als hands-off incidenten worden toegelicht (zie tabel 3). Algemeen kan bijkomend samengevat worden dat minstens drie respondenten meerdere vormen van SGG, discriminatie en stigma hebben ervaren, hetgeen in overeenstemming is met zowel nationaal als internationaal onderzoek (Burgwal et al., 2023; James et al., 2016; Powell et al., 2020). Aangezien de tijdsspanne van de verschillende vormen van victimisering niet kon worden vastgesteld op basis van de interviews, kunnen geen gegronde uitspraken worden gemaakt over de mate van polyvictimisering in deze steekproef (Powell et al., 2020; Sterzing et al., 2017).

5.1.1.1 Hands-off SGG

Uit de literatuur bleek dat TNB-personen aanzienlijk meer risico lopen op het ervaren van online seksuele intimidatie of transfobische reacties wanneer zij hun genderidentiteit publiekelijk kenbaar maken, wat werd beaamd door de respondenten (Powell et al., 2020; Scheim et al., 2019).

"... dus ik stuur 'hey hey ça va?' en zijn eerste vraag is letterlijk 'zijt gij een jongen of een meisje' maar echt zo redelijk aanvallend...dus ik stuur zo ... 'ja he wie zal het zeggen uhm ik identificeer mij als non-binair dus ik zit ertussen en ik gebruik die hun voornaamwoorden'. Uhm waarop dat hij stuurt van 'wat, waarom bestaan zo'n mensen, ze moeten dat verbieden, dat kan echt ni, waarom is dat legaal, waarom kunnen mensen ni is gewoon normaal doen ....'" (Sam, p. 8)

⁴⁰ Tabel 3. Ervaringen van de respondenten: Tabel is opgesteld op basis van de verkregen informatie van de respondenten en sluit niet uit dat andere ervaringen hebben plaatsgenomen buiten de weet van de onderzoeker.

Hoewel deze vorm van grensoverschrijdend gedrag geen seksuele component bevat (Byn, 2021), is er wel een gendercomponent aanwezig waardoor er een rechtstreeks causaal verband is af te leiden tussen Sam hun genderidentiteit en het incident (Burgwal et al., 2023). Dit is ook het geval bij de ervaringen van Victor en Connor die te maken kregen met het stellen van (offline) ongepast en seksueel getinte vragen over hun genitaliën. Zo werden roddels verspreid bij Victor aangaande hun genitaliën "...en effectief van 'wat heb jij nu?'" (Victor, p. 7). Tevens Connor had meermaals deze vraag te horen gekregen, zelfs door een leerkracht in de middelbare school.

"En opeens werd er mij gevraagd door die mentor wat dat ik met mijn genitaliën ging doen en dan wat dat ik, als ik zei dat heeft daar niets mee te maken ... dan probeerde hij zo daarop verder te gaan van 'jawel gij doet uw GIP daarover. Ge moet dat zeggen tegen mij', dat was zo een heel, heel raar." (Connor, p. 4)

Griffiths en Armstrong (2023) wezen er reeds op dat dergelijke vragen frequent voorkomen. Hoewel Victor enkel een offline voorval vermeldde, kreeg Connor dit zowel door offline alsook online (via Tinder) te horen. Wie de pleger was bij Victor was onduidelijk, al bevestigen de ervaringen van Sam en Connor wel de bevindingen uit het onderzoek van Griffiths en Armstrong (2023), namelijk dat hun online transfobie/SGG gepleegd werd door cisgendermannen.

5.1.1.2 Hands-on SGG

Hoewel de ervaringen van de respondenten met SGG heel uiteenlopend zijn, werd echter getracht een aantal overkoepelende categorieën te onderscheiden. Als eerste zijn er respondenten in contact gekomen met ongewenste seksuele aanrakingen waarin toestemming duidelijk ontbrak (Byn, 2021).

"Zij is toen aan mij blijven plakken hele avond op dat feestje en ook op de manier van mij hele tijd te kussen, mij overal aanraken terwijl ik meerdere keren echt heb gezegd 'stop doe dat ni, ik vind dat ni leuk, laat mij- laat mij met rust.'" (Frank, p. 9)

"Ik zeg zo van 'you know, wait wait' ... dus ik zeg niet echt nee maar ik wel ni hier, ni in de auto ... en haalt hij zijn hand effe weg en dan doet die het toch weer en hij zit mij zo echt aan te kijken ... ik zeg het een paar keer van 'wait' en hij doet altijd ff zijn hand weg en legt het dan terug oké whatever, uhm ik laat het los, ik zeg niet meer wait." (Victor, p. 9)

Moss is hier ook mee in aanraking gekomen, zo werd die door partners "gepusht" tot seks of werden "safe words" genegeerd tijdens de seksuele interactie. Met wie Moss dit heeft ervaren was niet meteen duidelijk, al vermeld die bij een bepaald incident dat dit heeft plaatsgevonden in interactie met TNB-personen. Echter had Frank (tot hun eigen verbazing) dit tweemaal meegemaakt in contact met cisgendervrouwen waartegen Victor deze ervaring had met cisgendermannen. In termen van ouderschap vindt bijgevolg een grote diversiteit plaats in dit onderzoek, waar er inderdaad frequent sprake is van

cisgendermannen zoals Griffiths en Armstrong (2023) en Motmans en collega's (2015) aangeven, maar ook van andere genders.

Een andere vorm van SGG dat heeft plaatsgevonden, was het liegen over het gebruiken van voorbehoedsmiddelen. Dit heeft Victor meegemaakt in een andere situatie van SGG waarbij die, zonder dat dit op voorhand gecommuniceerd is geweest, ongewild heeft deelgenomen aan een trio. Het stilzwijgen van Victor duidt echter niet op toestemming en bijkomend was er ook sprake van enige dwang (Byn, 2021).

“Ja ik heb nog een iemand anders uitgenodigd, ik hoop dat dat oké is, voor een *threesome*’ en dat was niet het plan uhm ... ik zou ni hebben ingestemd om met hem seks te hebben ma hij is daar en ik voel me gewoon gênant en op een gegeven moment voel ik mij eigenlijk echt bedreigd, de staat van de lot [*sic*], de staat van het appartement, doet mij echt- *serial killer vibes*.” (Victor, p.10)

Een laatste categorie van SGG was verkrachting wat Moss heeft meegemaakt voor die uit de kast is gekomen, hetgeen een massieve impact naliet. Tot slot is het van belang te duiden op een andere ervaring van Moss, die aangaf bepaalde vormen van SGG te hebben ervaren binnen de context van de hulpverlening. Zo werd die binnen een hulpverleningsorganisatie belaagd door expliciete berichtjes van een organisatielid, waarna Moss dit heeft aangegeven binnen de organisatie zonder actie als gevolg. Verder had Moss ook SGG meegemaakt dat niet alleen plaatsvond binnen een hulpverleningsorganisatie, maar ook nog eens door een (vrijwillige) werknemer. Jammer genoeg toont Moss hiermee aan dat ook de context van de hulpverlening niet altijd een veilige plek is, hetgeen ook ter sprake kwam in de *transgendersurvey* waar 4% van de TNB-personen SGG had ervaren door een hulpverlener (James et al., 2016).

Naast de incidenten zijn er nog een aantal andere belangrijke factoren die de ervaring beïnvloeden, zoals het feit of de pleger al dan gekend is. Moss en Frank maakten deze distinctie dan ook zelf in hun gebeurtenissen. Hierbij gaf Moss aan dat het “op bepaalde niveaus bijna erger is dat het gebeurt bij partners dan bij wildvreemden” (Moss, p. 6) alsook Frank voelde zich het slechtste bij de ervaring waar die reeds een vriendschap had met de pleger. Dit bevestigt wat respondenten zeiden in het onderzoek van Burgwal en collega's (2023) maar ook in internationale literatuur naar intiem partnergeweld wordt aangegeven dat een gekende pleger zorgt voor meer negatieve gevolgen (Cox et al., 2015; Tarzia et al., 2018).

Zoals de respondenten bij hands-off SGG aangaven in dit onderzoek maar ook in het onderzoek van Burgwal en collega's (2023), geven ook zowel Frank als Victor aan hun ervaringen te linken aan hun genderidentiteit.

“Uhm ik denk dat met die twee laatste personen, dat dat niet had gebeurd als ik nog niet uit de kast was.” (Frank, p. 16)

Hoewel Victor dit linkt met “die positie van kwetsbaarheid” en de aanwezigheid van een “andere machtsdynamiek” (p. 14, zie infra), legt Frank eerder de link met hun genderexpressie. Zo geeft die aan dat hun masculiene kledingstijl een foutief signaal zou kunnen sturen dat dergelijk gedrag toegestaan is, hetgeen gelinkt kan worden aan de (geïnternaliseerde) verkrachtingsmythe die naar boven kwamen in het onderzoek van Walfield (2021) en Johnson en collega’s (2021) – dat een man of iemand die er mannelijk uit ziet geen SGG kan ervaren of dit fijn zou vinden. In tegenstelling tot Victor, linkt Moss dit niet zozeer aan de kwetsbaarheid van ‘trans zijn’, maar wel aan de kwetsbare rol van het vrouwelijk geslacht, aangezien Moss aangeeft nog vaak te worden aanschouwd als vrouw door de buitenwereld.

Tot slot kaart Victor nog een grote problematiek aan. Hoewel die duidelijk stelt dat ook cisgenderpersonen SGG ervaren en dit “geen unieke ervaring” (Victor, p. 15) is, duidt die op de aanwezigheid van machtsdynamieken tussen TNB-persoonen en cisgenderpersonen, wat ook door respondenten in onderzoek van Griffiths en Armstrong (2023) werd aangehaald.

“Die dynamiek van cispersoonen die, die zichzelf zagen als engelen omdat ze bereid waren om seks te hebben met de lagere transpersoonen ... vaak zo’n dynamiek waarbij zij het idee hadden dat ik dankbaar moest zijn dat zij seks met hen wou hebben en ergens geloofde ik dat ook, ergens was ik dankbaar omdat ik de attitude had van ja iedereen vindt mij walgelijk en als er dan iemand was die effectief was van ‘nee ja ik vind u een beke walgelijk ma ik ben eigenlijk wel bereid om mijn penis in u te steken’ uhm ... ja tis gênant om nu te zeggen want het was zo’n stomme attitude ... ma die attitude, en ik zie dat bij veel transpersoonen en zo’n attitude leidt heel snel tot heel veel situaties die gevaarlijk zijn.” (Victor, p. 9)

De gevoelens die Victor hier beschrijft – de dankbaarheid en walgelijkheid die die heeft ervaren, kunnen bijkomend worden gelinkt aan het zelf-stigma dat wordt aangehaald door Bockting en collega’s (2013) waar TNB-persoonen het stigma en de discriminatie ervaren door anderen gaan institutionaliseren.

5.1.2 Gevoelens en noden na het SGG

Doorheen de interviews kan één constante worden afgeleid, namelijk dat ieder persoon emotioneel leed heeft ervaren als gevolg van het SGG, zoals ook Mitchell en collega’s (2013) reeds hadden aangehaald in hun onderzoek. Moss had na hun verkrachting zelfs een tijd last van PTSS⁴¹. Daarnaast ervaart ieder persoon andere gevoelens, waarbij de distinctie kan worden gemaakt tussen hands-off en hands-on SGG. Zo beïnvloedt hands-off SGG het leven van de respondenten in mindere mate dan hands-on SGG (Burgwal et al., 2023). Dit kan te wijten zijn aan de normalisering die Connor aangaf, waarbij hij na zijn oorspronkelijke “verbaasdheid” bij het horen van dergelijke ongepaste vragen, nu vertelt “dat ge zoiets gewoon wordt” (Connor, p. 5, 12).

---

⁴¹ PTSS: Posttraumatische stressstoornis.

Het gevoel dat overheerste bij Moss en Victor was schuld en boosheid op zichzelf, wat overeenstemt met de bevindingen van Griffiths en Armstrong (2023), hoewel de andere respondenten dit echter niet aangaven. Tegenstrijdig was echter dat niet alleen Moss aangaf dat het slachtoffer altijd geloofd moet worden maar ook Victor gaf aan dat die nooit iemand anders de schuld zou geven van dergelijke interactie, hoewel zij dit wel bij zichzelf doen. Dit kan tevens een vorm zijn van zelf-stigma (Bockting et al., 2013). Tot slot kwamen er nog een aantal verschillende gevoelens aan bod. Zo gaven Frank en Moss aan zich vooral heel "kut" (Frank, p. 16 & Moss, p. 8) te voelen waarbij Frank zich achteraf ook "vies" en "gebruikt" voelde (Frank, p. 16). Daartegen gaf Sam aan zich neergeslagen te voelen na het ervaren van transfobische reacties en was Victor net gefrustreerd. Moss beschreef als laatste nog een gevoel van hulpeloosheid, dat zich zowel fysiek als mentaal kon uiten.

Naast gevoelens gaven de respondenten aan welke noden zij ervoeren na SGG waarbij 'praten' een overkoepelende nood was bij elke respondent dat "wel heel hard geholpen [heeft]" (Connor, p. 10). De motivaties om in gesprek te gaan verschillen van respondent tot respondent. Zo kan Sam in het algemeen niks "opkroppen" (p. 16) waarbij die nood had aan validatie waartegen Moss aangaf dat die het niet alleen wou dragen. Frank wou simpelweg even "ranten"⁴² (p. 19) en zowel die als Victor wilden graag "relaten"⁴³ (Frank, p. 14) met iemand die dergelijke zaken ook heeft ervaren.

Dit stemt enerzijds overeen met de motivaties van respondenten in het onderzoek van Motmans en collega's (2015) om in gesprek te gaan. Anderzijds is in deze steekproef iedere respondent in gesprek gegaan met iemand, vrijwel niet iedereen meteen na het incident, wat in contrast staat met datzelfde onderzoek waarbij 21/52 respondenten besloot niet in gesprek te gaan. Echter kan dit te wijten zijn aan de kleine omvang van dit onderzoek.

Onderzoek van Kaniuka en collega's (2019) gaven reeds de positieve effecten van een gemeenschapsgevoel weer dat zowel Victor als Moss ook besproken hebben. Hoewel bij Victor niet met zekerheid kan worden geïnterpreteerd naar welke gemeenschap die verwijst in het gesprek (mogelijks LGBTQIA+-gemeenschap), maakt Moss dit wel duidelijk.

"... in (*plaatsnaam*) is er bijvoorbeeld zo'n protestactie geweest tegen seksueel grensoverschrijdend gedrag ... en dat is ook heel fijn. Je kent- ale ik kende daar niemand maar je bent daar met een hele groep mensen en iedereen is boos en iedereen ... is voor dezelfde reden boos en dat kan echt deugd doen." (Moss, p. 14)

---

⁴² Ranten: Ranten is overgenomen van het Engelse werkwoord 'to rant', waarmee wordt verwezen naar 'tekeergaan' (Encyclo.nl, z.d.).

⁴³ Relaten: *Relaten* is overgenomen van het Engelse werkwoord 'to relate', waarmee wordt verwezen naar te relateren met elkaar, met elkaar in verbinding staan, zichzelf in elkaar kunnen herkennen (Encyclo.nl, z.d.).

Bijkomend gaven Moss en Frank ook aan dat zij nood hadden aan professionele hulpverlening waarbij Moss vertelde dat het bespreken van de incidenten heel "genezend" was (Hughto et al., 2017; Moss, p. 16). Daartegen hadden Victor, Sam en Connor hier niet meteen nood aan (zie infra).

5.1.3 Copingmechanismen

Zoals in de literatuur konden ook in dit onderzoek verschillende copingmechanismen van elkaar onderscheiden worden. Zo was de strategie die het meest gehanteerd werd door de respondenten de probleem-gefocuste strategie waarbij opmerkelijk door alle respondenten erkent werd dat dit niet de beste oplossing was. Respondenten gaven hierbij aan zich te isoleren, zich egocentrisch te gedragen en ook zeer wantrouwig te worden naar (nieuwe) vrienden toe. Wat bijkomend zeer sterk naar boven kwam was de normalisering en minimalisering van de feiten (Budge et al., 2013).

"Dan- ma ja zoals ik al zei ge- ge wordt dat gewend. Het is een beetje normaal voor ons ... Ja, ale normaal, het is ni normaal, ma ja ik ben het gewoon al gewend en het heeft ni meer zo'n grote invloed op mij. Ik word er gewoon meer lastig van eigenlijk, omdat dat raar is. Ma echt trauma gaat dat ni meer geven tenzij dat ze echt verder erop doorgaan, dan waarschijnlijk wel. In het begin was da anders he, ma ja na zo'n een paar jaar." (Connor, p. 16)

Connor verwijst hierbij naar de veel voorkomendheid van het fenomeen bij TNB-personen wat tevens de oorzaak kan zijn van de kleine impact die hij toeschrijft aan de gebeurtenis. Bijkomend beschrijft ook Victor het als "geen unieke ervaring" en "dingen die gebeuren" (Victor, p. 16) waardoor zij transfobie of SGG in het algemeen gaan normaliseren. Ook Sam minimaliseert het gedrag waarbij het "ni echt heel traumatische ervaringen [waren]" (Sam, p. 17). Dergelijke copingmechanismen hebben bijgevolg een impact op de manier waarop zij omgaan met de ervaringen alsook op hun meldingsbereidheid (zie infra).

Een volgend mechanisme is het hanteren van een vergelijkingsmodel, waarbij een bepaald incident als maatstaf wordt genomen waartegen toekomstige gebeurtenissen worden afgewogen. Zo gaf Connor aan dat online commentaren (bijvoorbeeld op twitter) die niet persoonlijk gericht zijn naar hem toe, hem nog steeds meer raken dan zijn directe hands-off incidenten. Hetzelfde geldt voor Moss, die hun verkrachting beschouwd als het ergste incident met het minimaliseren van andere ervaringen als gevolg (Budge et al., 2013).

Een volgende probleem-gefocuste strategie die werd teruggevonden bij zowel Moss als Victor, is het distantiëren van de situatie dat werd aangehaald in het onderzoek van Puckett en collega's (2019). Zo deed Victor soms alsof de pleger niet bestond of ging die ervan uit dat deze zich slechter voelde dan hun en beëindigde Moss de relatie de dag nadien indien die SGG had ervaren door een partner. Verder werd het weglachen van de situatie ook aangehaald door twee respondenten, waarbij Frank het potentiële probleem daarin erkent maar aanhaalt "dat [het] werkt voor ons" (Budge et al., 2013; Frank, p. 18). Tot slot

gaf Moss aan zichzelf "geseksualiseerd" (p. 12) te hebben als een manier om de controle terug in eigen handen te krijgen (Budge et al., 2013) wat die later op een positieve manier heeft omgezet in het deelnemen aan BDSM, wat wel werkte voor hen.

Daarnaast zijn er ook verschillende vormen van emotioneel-gefoceerde *coping* te herkennen waarbij weliswaar iedereen in gesprek is gegaan met iemand in zijn/hun omgeving (Budge et al., 2013) wat kan bijdragen tot een positieve verwerking. Bijkomend hebben Victor en Frank ook een gesprek gehad met hun pleger om deze erop te wijzen dat zij hun grenzen volledig hadden overschreden. Zo heeft Frank hierna excuses ontvangen en vertelde Victor dat dit hun een vorm van macht teruggaf wat bijgevolg kan bijdragen tot een vorm van acceptatie of *closure* (Budge et al., 2013). Frank gaf ook aan niet letterlijk hun gedachten neer te schrijven maar dit wel te doen in hun hoofd, wat hielp om het los te laten. Tot slot was educatie een strategie die zowel Victor als Connor hanteerde. Zo besloot Victor zich te verdiepen in literatuur wat steun bood en een "connectie vanop afstand", aangezien die het gevoel had dat die "samen [kon lezen] met de auteur" (p. 18). Connor daarentegen gaat eventueel starten met het geven van vormingen in LGBTQIA+-organisaties (Puckett et al., 2019).

Wat echter niet werd teruggevonden, was het verhullen van de identiteit als gevolg van SGG of discriminatie, wat opvallend is en getuigt van de sterkte en veerkracht van de respondenten (Bockting et al., 2013; Mizock & Mueser, 2014).

"Alsof je zo'n beetje een soort van rouwproces doormaakt zo, je voelt je onveilig, je voelt je angstig, dan voel je je boos omdat dat gebeurd is maar je bent een goeie tijd aan het hebben of je bent bij je partner en je vertrouwt die en nadien ben ik gewoon heel verdrietig. Als ik men eigen emoties heb kunnen verwerken, ben ik gewoon heel verdrietig dat dat dingen zijn die gebeuren en dat er mensen zijn die het gevoel hebben dat ze dat kunnen doen bij andere." (Moss, p. 8)

5.2 Hulpverlening

Elke respondent is reeds in aanraking geweest met een professionele vorm van hulpverlening, hetzij als gevolg van de ervaring met SGG of voor andere omstandigheden bij een hulpverleningsorganisatie, schoolpsycholoog, privé psycholoog, psychiatrie, ... In onderstaande alinea's zal verduidelijkt worden hoe zij hun contact met de hulpverlening ervaren hebben of wat hun tegenhield om deze te contacteren.

Tabel 4. Meldings- en aangiftebereidheid

Respondent	Melding SGG	Aangifte
1. Victor	Neen	Neen
2. Frank	Poging tot melding	Neen
3. Connor	Neen	Ja, voor een feit dat plaatsvond voor dat hij uit de kast is gekomen
4. Sam	Neen	Neen
5. Moss	Ja	Neen

5.2.1 Meldingsbereidheid

Hoewel alle respondenten op gegeven moment in contact zijn geweest met een psycholoog, heeft slechts één iemand hier rechtstreeks melding van gemaakt of was er een direct causaal verband af te leiden tussen het SGG en de stap tot hulpverlening. Enkel Moss heeft naar aanleiding van hun verkrachting toenadering gezocht tot de hulpverlening waarbij dit hun heeft helpen “genezen” (p. 16). Echter vond dit contact ook niet meteen plaats maar wel pas anderhalf jaar later, wat volgens hun zelf te laat was. Dit was echter ook aanwezig in het onderzoek van Motmans en collega’s (2015) waarbij soms al een hele tijd verstreken was vooraleer men de stap tot hulp zette. Moss is hierna in therapie gebleven waardoor verdere incidenten makkelijker bespreekbaar werden, al kaart die wel de hoge kostprijs van deze therapie aan.

De hulpverlening kan uiteraard een positieve ervaring zijn, dit geven Moss, Connor en Sam dan ook aan. Zo vertelt Sam dat therapie hun geholpen heeft alles te “relativeren” (p. 19) en gaf dit Connor “extra steun” (p. 13) tijdens zijn transitie (Burgwal et al., 2023). Ook Victor, die vanaf hun kindertijd door o.a. depressie in contact staat met de hulpverlening, kaart het belang aan van het bestaan van de hulpverlening en de steun die deze kan bieden.

Echter toonde onderzoek aan dat er verschillende drempels zijn die de meldingsbereidheid van TNB-personen beïnvloeden. Ten eerste kunnen de eerder besproken *coping*mechanismen, zoals normalisering en minimalisering (denk aan Sam, Connor en Victor), de erkenning dat SGG heeft plaatsgevonden belemmeren waardoor toenadering tot de hulpverlening uitblijft. Een volgende drempel die werd aangehaald was de angst om niet geloofd te worden (Burgwal et al., 2023) of net het tegenovergestelde, de angst om gehospitaliseerd te worden na het volledige verhaal te vertellen. Bijkomend gaf Frank aan angst te hebben dat een pleger binnen dezelfde hulpverleningsorganisatie of praatgroep aanwezig zou zijn, wat hun tegenhield om zelf te gaan. Dit kan gelinkt worden aan kritiek die Moss geeft op het concept van *safe spaces*, waarbij veiligheid niet altijd gegarandeerd kan worden (zie infra).

Er kunnen ook iets meer persoonlijke drempels worden ontleed, zo geeft Sam aan “ni [*sic*] enorm sociaal” (p. 25) te zijn en kan Frank het niet “over mijn lippen” krijgen (p. 18).

“Maar ik heb het gevoel dat die altijd zo met grote ogen naar u zitten te staren en zo (*imiteert zielige stem*) ‘oh en wat gebeurde er toen?’. En dan was ik, heb ik uiteindelijk gewoon mijn verhaal gestopt en was ik zo van ‘nee, laat maar, tis niks, ik ga ni zo verder gaan.’” (Frank, p. 20)

Frank neemt de hulpverlening niets kwalijk in deze situatie maar duidt wel op het feit dat dit proces makkelijker zou zijn met een trans hulpverlener, wat ook Victor bevestigt (zie infra). Dit leidt eveneens tot een volgende cluster van drempels, namelijk negatieve ervaringen met de hulpverlening die een tweede bezoek uitsluiten. Zo zijn zowel Connor als Frank reeds misgenderd geweest door de hulpverlening. Dit toont aan dat ook de hulpverlening niet vrij is van vooroordelen en stemt tevens overeen met Angelsaksisch onderzoek waarin de discriminatie in de gezondheidszorg wordt aangekaart (Grant et al., 2011; Puckett et al., 2019). Een weigering tot gezondheidszorg hebben de respondenten echter nog niet ervaren, ondanks dat Angelsaksisch onderzoek hier wel hoge cijfergegevens over weergeeft (Grant et al., 2011). Daarentegen kaart Connor wel de moeilijkheden aan voor TNB-personen met autisme om toegang tot de gezondheidszorg te bemachtigen.

Bijkomend kwamen meerdere respondenten in contact met een hulpverlener die niet over de juiste kennis beschikte omtrent TNB-personen met alle gevolgen van dien (Burgwal et al., 2023; Safer et al., 2016). Zo geeft Victor aan zeer kritisch te staan ten opzichte van de hulpverlening en hun kijk op gender.

“Ja zeker rond identiteit heb ik vaak het gevoel dat ik te veel aan hen moet uitleggen, dat ik op sommige vlakken bijna hun therapist [*sic*] word ... van hun emoties rond mijn gender te managen ... en ik vind zo zeker als het over seks gaat. Ik wil ni een cispersoon betalen (*lacht*) om dan mijn seksleven aan hen uit te leggen, terwijl die daar eigenlijk niks van snapt.” (Victor, p. 22)

“[in contact met een hulplijn] ...waarom zijn ze daar zo over beginnen struikelen? Ik snap dat ze ni weten wat het betekent maar als ik kom met ‘hey, ik ben non-binair en ik denk echt aan zelfdoding vanavond’, dan ga je ni zeggen: wat is non-binair?” (Moss, p. 22)

“... ale alle hulpverleners waar ik al ben gegaan, zouden nooit aan mij eerst hebben gevraagd van ‘ah welke voornaamwoorden gebruik jij, hoe heb jij graag dat ik jou aanspreek?’ das iets dat ik zelf heb moeten aanhalen. En ik denk dat dat al een drempel zou zijn dat volledig zou wegvallen als transpersonen geholpen konden worden door andere transpersonen.” (Frank, p. 29)

Dit kwam in het onderzoek naar voor als grootste drempel waarbij, terecht, zware meningen over zijn geuit. In het algemeen blijken deze negatieve ervaringen één van de grootste drempels te genereren waardoor volgend contact uitblijft, wat respondenten in ander onderzoek reeds aangaven (Burgwal et al., 2023). Het gebrek aan kennis bij hulpverleners werd tevens door Safer en

collega's (2016) aangehaald als een grote problematiek en drempel om de hulpverlening te contacteren. Zoals Demeyere en collega's (2021) het diversiteitsprobleem reeds aanhaalden bij het personeelsbestand van de politie, wordt ook hier representatie en diversiteit gemist binnen de context van de hulpverlening. Bijkomend moet er worden stil gestaan bij het verhaal van Moss en waarschijnlijk ook anderen waarbij de tol die SGG eist binnen de hulpverleningscontext niet overkeken mag worden. Het is bijkomend van belang dat hulpverleningsorganisaties en LGBTQIA+-organisaties ook hun eigen organisatie en incidenten kritisch benaderen en het slachtoffer ondersteunen.

5.2.2 Aangiftebereidheid

De lage mate van aangiftebereidheid bij TNB-personen vertaalt zich ook naar deze steekproef, waarbij slechts één iemand aangifte had gedaan (Burgwal et al., 2023; Redfern, 2014). Alleen Connor besloot aangifte te doen van een feit dat echter plaatsvond toen hij zich nog identificeerde als vrouw. Het contact met de politie vond daarentegen plaats na zijn gendertransitie al beschreef hij dit contact wel als positief. Eerder onderzoek naar de aangiftebereidheid bevatte steeds een combinatie van positieve en negatieve ervaringen (Burgwal et al., 2023; Motmans et al., 2015), waarbij ook deze steekproef geen uitzondering vormt. Hoewel Connor positief was, vertelt Moss het volgende:

“Die [de politie] *basically* zit te denken van ‘och wat ben ik hier aant doen, die heeft het zelf gezocht’. Uhm en sinds ik uit de kast gekomen ben, is die angst verergerd omdat ik nu *visibily queer* ben ... uhm en mijn ervaringen als *visibily queer person* met de politie zijn niet heel positief. (Moss, p. 22)

Net zoals bij de meldingsbereidheid, vormen negatieve ervaringen ook hier een drempel om dezelfde instantie nogmaals te contacteren, zoals tevens de respondenten in het onderzoek van Motmans en collega's (2015) aankaarten. Echter lijkt dit bij de aangiftebereidheid nog een stap verder te gaan, waarbij ook indirecte ervaringen (van vrienden, familie) met de politie een rol spelen in hun perceptie van de politie. Zo haalt Moss negatieve ervaringen aan van hun familieleden, waarbij die aanhaalt dat het hun achteraf “de moeite niet waard [leek]” om aangifte te doen (Moss, p. 22) van hun verkrachting. Alhoewel Connor uiteindelijk wel aangifte heeft gedaan, vertelt hij ook wat hem in eerste instantie tegenhield.

“En ja ik heb dan het gevoel dat niet iedereen mij serieus zou nemen of dat het gewoon op papier gaat blijven dat er voor ons zo niets meer gedaan wordt. En ik denk dat dat ook iets is wat veel mensen tegenhoudt ... want ik heb dat ook al gehoord van andere transvrienden.” (Connor, p. 17)

Net zoals in het onderzoek van Burgwal en collega's (2023) leeft de angst om niet serieus te worden genomen omwille van hun genderidentiteit. Zo geeft ook Victor volgend verhaal aan als drempel om aangifte te doen.

“Zij is naar de rechtbank gestapt en niks. Niks gedaan, ale ze hebben haar en ja natuurlijk de *prosecution* heeft haar ja helemaal ge-*retraumatized* en zij had uhm zo’n *OnlyFans*⁴⁴ en soms deed zij daar zo BDSM-dingen allemaal heel consensueel en dat hebben zij als bewijsgang gebruikt dat zij ja een *sex worker* was, dat zij niet verkracht kon worden maar zelfs zonder dat bewijs, het is het echt niet waard, het is het echt niet waard om zoiets aan te klagen ... goed dat het in de wet staat maar het is niet de realiteit ... ni in mijn ervaring of de ervaring van mijn vrienden.” (Victor, p. 13)

Hier stelt Victor, naast de effectiviteit van de politie, ook die van het strafrecht in vraag. Hoewel niet met zekerheid kan worden afgeleid uit het gesprek dat bovenstaand citaat om een TNB-persoon gaat, wordt hier door de verdediging wel een verkrachtingsmythe aangehaald als bewijslast, namelijk dat een sekswerker (in dit geval foutief veronderstelde sekswerker) niet verkracht kan worden (Johnson et al., 2021). Hieruit kan voorzichtig geconcludeerd worden dat TNB-personen veel waarde en waarheid hechten aan de indirecte ervaringen van vrienden en familie met de politie waarbij een vorm van collectief slachtofferschap ontstaat bij leden van een minderheidsgroep. Deze indirecte ervaringen hebben een invloed op de legitimiteit die wordt gegeven aan de politie, hetgeen bijgevolg de aangiftebereidheid beïnvloedt.

5.2.3 Verwachtingen

De bevindingen die de respondenten aanhaalden, waren meteen een antwoord op de grootste aangifte- en meldingsdrempels die beschreven werden, alsook liepen deze gelijkaardig met reeds gevoerd onderzoek. Iets dat meermaals aan bod kwam, was het verspreiden van meer kennis zowel binnen de hulpverlening als op breder maatschappelijk niveau. Zo werd ook het belang van algemene (h)erkenning omtrent TNB-personen aangegeven door Van Oosterhout (2019). Aangezien het gebrek aan kennis binnen de hulpverlening ook reeds door Safer en collega’s (2016) als grote drempel werd omschreven, wordt deze hiermee weggewerkt en ontstaat hopelijk de kans op minder negatieve ervaringen. Bijgevolg geven Connor, Victor en Frank aan dat ze graag meer transhulpverleners zouden hebben binnen hulpverleningsorganisaties omdat dit het proces voor hen zou vergemakkelijken waarbij Victor ook aangeeft “dat dat een verschil zou maken” (Victor, p. 23).

“... Want als ik dan dingen ga doen met mijn transvrienden, das een heel andere *vibe* direct. Ik voel mij zoveel meer op mijn gemak ... ik weet dat niemand mij gaat misgenderen. Uhm ik weet ook dat de inclusieve praat veel meer aanwezig is ... wat dat, dat biedt zo’n rust en ik denk dat dat zich ook zou tonen in de hulpverlening. Dus als transpersonen met transhulpverleners zouden kunnen praten.” (Frank, p. 25-26)

---

⁴⁴ OnlyFans: een sociaal media platform dat personen toelaat kanalen op te starten en allerlei content op te plaatsen, waarbij fans zich hierop kunnen abonneren om deze content te bekijken (OnlyFans, 2023).

Daarentegen haalt Connor ook aan dat open staan voor transpersonen al voldoende zou zijn en vinden ook Moss en Sam dit geen vereiste, wat die echter wel verwachten is een gelijke behandeling.

“Terwijl dat ik denk dat het overgrote probleem met psychologen en hulpverlening in België is, is dat als je identificeert als trans dat je behandeld wordt alsof je transheid iets is dat moet opgelost worden ... dus zolang dat ze mijn transheid ni behandelen als iets dat zij moeten oplossen, dan is dat- das oké voor mij.” (Moss, p. 28)

Hetgeen Moss aanhaalt in dit citaat kan worden teruggekoppeld aan de wijze waarop genderdysphorie nog steeds vermeld staat in de DSM, waardoor sommige hulpverleners nog steeds deze kijk hanteren op ‘trans zijn’ als zijnde een probleem dat dient te worden opgelost (Kraus, 2015; Zucker, 2015). Een transhulpverlener zou deze zienswijze hopelijk niet hanteren. Bijkomend maken Frank en Sam hierbij de terechte kritiek dat dergelijke verwachtingen wel eens een utopie zouden zijn. Zo haalt Sam aan dat het verwachten van transhulpverleners “een beetje een veeleisende vraag [is]” dat “ni [sic] altijd haalbaar [is]” (Sam, p. 20-21). Ook Frank haalt aan dat dit een “gigantisch verschil zou maken” maar schat de vraag ernaar veel hoger in dan het (mogelijke) aanbod (Frank, p. 28).

Zoals ook in de literatuur werd aangehaald, volgen de respondenten ook veel online hulpverleningsorganisaties op Instagram of andere sociale media. Echter gaf Sam de nood aan van het vrijgeven van extra informatie over bijvoorbeeld de correcte wetgeving omtrent TNB-personen, naamswijzigingen of officiële veranderingen van gender om de grote mate van *fake news* tegen te gaan (Augustaitis et al., 2021). Naast het online bieden van correcte informatie, halen Moss en Connor ook het belang aan van de hulpverlening als zijnde een traject, waarbij zij o.a. doorverwijzen naar de juiste instanties, zoals bijvoorbeeld de politie (Burgwal et al., 2023). Moss haalt zelfs het belang aan van de mogelijkheid om samen aangifte te doen, zodat dit het proces vergemakkelijkt.

Tot slot verwachten de respondenten meer van het concept *safe spaces*.

“Bijleren over wat een *safer space* is- en beseffen dat ze op een gegeven moment toch een keuze gaan moeten maken ... willen we de slachtoffers behouden of willen we ... de racisten- of willen we *people of color, you can't have both*, met alles een beetje.” (Moss, p. 26)

“Ik moet echt honderd procent zeker zijn dat ik daar volledig veilig ga zijn voordat ik zou kunnen praten over wat ik wil praten ... Maar ja das ook moeilijk om mensen toe te laten in bijvoorbeeld zo'n praatgroep door ze eerst te *screenen* want om zeker te zijn dat iemand ni- zelf ooit iets - heeft gedaan aan iemand anders. Uhm want eigenlijk ben je nooit zeker of iemand ooit zoiets heeft gedaan. ... ja en ik zou daar heel veel schrik voor hebben dat ik daar iemand tegen kom bijvoorbeeld dat mij ooit iets heeft aangedaan.” (Frank, p. 34)

Zo is het interessant hoe het concept van *safe spaces* aangekaart wordt als iets dat herzien dient te worden. De foutieve assumptie dat iedereen zich veilig zou voelen in één bepaalde *safe space* werd namelijk al eerder in vraag gesteld door Cisneros en Bracho (2020), waarna bleek dat er weinig rekening wordt gehouden met de intersectionaliteit van bijvoorbeeld LGBTQIA+-personen (Cisneros & Bracho, 2020). Echter wordt er nu frequent verwezen naar *safe(r) spaces*, met de erkenning dat volledige veiligheid nooit gegarandeerd kan worden (Cavaria, z.d.-a). Bijkomend is het een eerste stap om (demografische) kenmerken in acht te nemen bij het creëren van een *safe space* zoals etniciteit, klasse, seksualiteit en zelfs de complexe dader-/slachtofferrol waarbij wordt stilgestaan bij de specifieke noden van deze groep. Verder is het van belang meervoudige gemarginaliseerde identiteiten te erkennen en naar verschillende *safe spaces* toe te werken. Daartegen duiden Pascar en collega's (2022) aan hoe het concept de neiging heeft exclusie in de hand te werken. Bijgevolg leidt dit tot een ethisch dilemma met als vraag 'wie wordt uitgesloten en waar kunnen zij terecht?' Hoewel geen pasklaar antwoord op de vraag, is het echter wel onvermijdelijk om bepaalde individuen uit te sluiten om de inclusie van anderen te garanderen. Zoals Moss het verwoord: "you can't have both" (Moss, p. 26).

6 Conclusie

Met als doel de huidige hiaten in de literatuur op te vullen, werd onderzoek gevoerd naar de tot nu toe onderbelichte rol in de ervaringen van TNB-personen met SGG. Om een antwoord te bieden op 'hoe ervaren TNB-personen SGG tijdens de adolescentie?' werd in gesprek gegaan met vijf TNB-personen om hun uniek inzicht en perspectief zo correct mogelijk weer te geven. Zo kan gesteld worden dat SGG een uiterst persoonlijke ervaring is, waarbij doorgaans de impact van hands-off SGG door de respondenten kleiner wordt geacht dan die van hands-on SGG, al kan dit te wijten zijn aan de normalisering en minimalisering dat gepaard gaat met dit fenomeen. Bijkomend bleek uit de resultaten van dit onderzoek, dat probleem-gefoceerde *coping*mechanismen (normalisering, minimalisering, humor) de bovenhand hadden in het verwerkingsproces, al werden ook in mindere mate emotioneel-gefoceerde *coping*mechanismen gehanteerd (educatie, praten, gemeenschapsgevoel) (Budge et al., 2013; Kaniuka et al., 2019).

Bijkomend bleek uit de bevindingen dat de nood aan praten na dergelijke gebeurtenis algemeen voorop staat (Hughto et al., 2017). Hoewel hulpverleningsorganisaties een laagdrempelig contact vormen en kunnen functioneren als een luisterend oor, vertaalt dit zich niet in de meldingsbereidheid van de steekproef. Zo heeft slechts één respondent melding gemaakt van een incident, waarbij de andere respondenten werden tegengehouden door eerdere negatieve ervaringen, (gevreesde) discriminatie, onwetendheid of een onderschatting van de ernst, enerzijds door het hanteren van *coping*mechanismen of anderzijds door geïstitutionaliseerde verkrachtingsmythen (Johnson et al., 2021; Puckett et al., 2019; Safer et al., 2016). Daarbij spelen LGBTQIA+-organisaties, zoals Wel Jong, reeds een

belangrijke rol die beantwoorden aan de noden van TNB-personen, namelijk de drempel van onwetendheid grotendeels wegwerken. Bijkomend bleek dat ook de hulpverleningscontext niet vrij is van SGG. Bijgevolg is het een foutieve assumptie om de hulpverlening als een vanzelfsprekende *safe space* te beschouwen. Daarentegen dient er op kritische wijze naar hulpverleningsorganisaties gekeken te worden om een zo goed mogelijke zorg te bieden.

Ook de aangiftebereidheid was laag in dit onderzoek. Indirecte negatieve ervaringen bleken een goede voorspeller te zijn voor het lage vertrouwen dat TNB-personen geven aan de politie, waarbij dit zorgt voor een daling in legitimiteit en effectiviteitsgevoel, hetgeen de meldingsbereidheid beïnvloedt. Daarbij zorgen mede de lage ernstinschatting, het gevoel van straffeloosheid en de als transfobisch ervaren politiecultuur voor drempels.

Hoewel dit niet het doel was van het onderzoek, is toch gebleken dat er frequent een causaal verband werd aangehaald door de respondenten tussen het SGG en hun genderidentiteit. Hierbij hebben hun kwetsbare positie en aanwezige machtsdynamieken volgens hun een centrale rol gespeeld in het gegeven van SGG bij TNB-personen. Tot slot kan algemeen worden vastgesteld dat er een hoge nood is aan hulp of een luisterend oor onder TNB-personen na SGG, al is de stap naar deze hulp nog al te vaak een moeilijke opdracht door drempels die de weg versperren. Er wordt bijkomend niet alleen meer, maar ook beter verwacht van de hulpverlening – een betere kennis, een beter beleid, een beter aanbod van (trans)hulpverleners en een beter concept van *safe(r) spaces*. Dit zijn al de eerste stappen die gezet dienen te worden om te verzekeren dat TNB-personen een gelijke behandeling krijgen van elke hulpverlener, wat een grote uitdaging zal vormen voor de hulpverlening, maar tevens voor de maatschappij.

7 Aanbevelingen

De resultaten van het onderzoek resulteerden in verschillende interessante conclusies die de onderzoeker vertaald heeft naar aanbevelingen voor toekomstig onderzoek en beleid.

Zo bleek uit bestaand onderzoek en de meningen van de respondenten, dat meervoudig gemarginaliseerde identiteiten meer nadelen, discriminatie en stigma ervaren dan andere TNB-personen waarbij tevens toegang tot de gezondheidszorg geweigerd zou worden (James et al., 2016; Parmenter et al., 2021). Bijgevolg dient er verder onderzoek gevoerd te worden naar de rol van intersectionaliteit bij TNB-personen en diens toegang tot de gezondheidszorg (Augustaitis et al., 2021; Grant et al., 2011).

Uit de bevindingen kwam aan bod dat de gendersocialisatie, het zijnde de mannelijke en vrouwelijke cisgenderrol, nog een grote rol speelt in de kwetsbaarheid die TNB-personen ervaren. Zo is bestaand onderzoek over de invloed van genderrollen bij transvrouwen en transmannen contradictorisch (Bockting et al., 2013; Devís et al., 2017; Puckett et al., 2019). Bijgevolg is

onderzoek aangeraden om de invloed van binaire genderrollen op TNB-personen in kaart te brengen. Tot slot bestond de steekproef van dit onderzoek uit één transman, één non-binair- en 3 trans-non-binaire personen en kan de vraag worden gesteld of dit optimaal was. Verder onderzoek dient uit te wijzen of de ervaringen van TNB-personen onderling dermate verschillen van elkaar en of er nog een bijkomende distinctie dient te worden gemaakt in toekomstig onderzoek.

Daarnaast kunnen de verwachtingen die de respondenten hebben gesteld ten aanzien van de hulpverlening zich ook vertalen in praktische beleidsaanbevelingen. Zo is het de aanbeveling van de onderzoeker om het bestaand schoolcurriculum aan te passen aan de huidige maatschappij waarbij meer aandacht wordt besteed aan gender, zeker in opleidingen gericht op carrière mogelijkheden binnen de hulpverleningssector. Wel Jong geeft bijkomend ook vormingen en workshops omtrent LGBTQIA+-thematieken en vormt hierbij al een mooi voorbeeld waarop andere organisaties zich zouden kunnen baseren. Hiermee zou de grootste drempel, namelijk de onwetendheid, worden weggewerkt wat prioritair is voor de respondenten (Safer et al., 2016). Daarbij kan getracht worden TNB-personen te motiveren tot het aannemen van jobs binnen de hulpverlening, om de vraag hiernaar te beantwoorden. In afwachting hiervan, zouden op korte termijn reeds verbeteringen kunnen worden gerealiseerd in het versterken en verduidelijken van de online hulpverlening, door concrete informatie ter beschikking te stellen op websites van o.a. LGBTQIA+-organisaties (Augustaitis et al., 2021). De website van Wel Jong is momenteel volop in verandering, waardoor zij hier meteen op zouden kunnen inspelen. Tot slot dient het concept *safe spaces* vanuit de praktijk kritischer te worden benaderd waarbij het van uiterst belang is rekening te houden met meer (demografische) kenmerken buiten gender zoals etniciteit, klasse, seksualiteit maar ook de complexe relatie plegger-slachtoffer is hier van belang. Hoe dit zich concreet zou vertalen, aangezien (bijvoorbeeld) officiële identiteitscontroles zouden ingaan tegen de principes van laagdrempelige hulpverleningsorganisaties, dient nog verder te worden onderzocht.

8 Bibliografie

- Augustaitis, L., Merrill, L. G., Gamarel, K. E., & Haimson, O. L. (2021). Online Transgender Health Information Seeking: Facilitators, Barriers, and Future Directions. In *Human Factors in Computing Systems*.
<https://doi.org/10.1145/3411764.3445091>
- Baert, S., & Keygnaert, I. (2019). *Wetenschappelijk evaluatierapport pilootproject Zorgcentra na Seksueel Geweld*. Geraadpleegd op 17 maart 2023, van
<https://biblio.ugent.be/publication/8646471>
- Blondeel, K., De Vasconcelos, S., García-Moreno, C., Stephenson, R., Temmerman, M., & Toskin, I. (2018). Violence motivated by perception of sexual orientation and gender identity: a systematic review. *Bull World Health Organ*, *96*(1), 29-41L. <https://doi.org/10.2471/blt.17.197251>
- Bockting, W. O., Miner, M. H., Romine, R. S., Hamilton, A. R., & Coleman, E. (2013). Stigma, Mental Health, and Resilience in an Online Sample of the US Transgender Population. *American Journal of Public Health*, *103*(5), 943–951. <https://doi.org/10.2105/ajph.2013.301241>
- Booth, N. R., McDermott, R. C., Cheng, H., & Borgogna, N. C. (2019). Masculine gender role stress and self-stigma of seeking help: The moderating roles of self-compassion and self-coldness. *Journal of Counseling Psychology*, *66*(6), 755–762. <https://doi.org/10.1037/cou0000350>
- Bradford, J., Reisner, S. L., Honnold, J. A., & Xavier, J. (2013). Experiences of Transgender-Related Discrimination and Implications for Health: Results From the Virginia Transgender Health Initiative Study. *American Journal of Public Health*, *103*(10), 1820–1829.
<https://doi.org/10.2105/ajph.2012.300796>
- Brinckman, B., & Droeven, V. (2021, October 9). De zaak-De Pauw, het proces dat niemand wou. *De Standaard*.
De zaak-De Pauw, het proces dat niemand wou | De Standaard
- Budge, S. L., Adelson, J. L., & Howard, K. a. S. (2013). Anxiety and depression in transgender individuals: The roles of transition status, loss, social support, and coping. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, *81*(3), 545–557. <https://doi.org/10.1037/a0031774>
- Buist, C. L., & Stone, C. (2013). Transgender Victims and Offenders: Failures of the United States Criminal Justice System and the Necessity of Queer Criminology. *Critical Criminology*, *22*(1), 35–47.
<https://doi.org/10.1007/s10612-013-9224-1>

- Burgwal, A., Van Wiele, J., & Motmans, J. (2023). *Genoeg Enough Assez: Onderzoek naar de ervaringen met geweld van LGBTI-personen in Vlaanderen* (D/2023/3241/090). Agentschap Binnenlands Bestuur, team Gelijke Kansen. Geraadpleegd op 2 april 2023, van [Genoeg - enough - assez \(transgenderinfo.be\)](https://www.genoeg-enough-assez.be)
- Burton, C. W., Nolasco, K., & Holmes, D. (2021). Queering nursing curricula: Understanding and increasing attention to LGBTQIA+ health needs. *Journal of Professional Nursing, 37*(1), 101–107. <https://doi.org/10.1016/j.profnurs.2020.07.003>
- Byn, L. (2021). De rol van seksuele scripts in seksueel grensoverschrijdend gedrag. Maklu. <https://www.maklu.be/MakluEnGarant/BookDetails.aspx?id=9789046611289>
- Cavaria. (z.d.-a). *Cisgender en safe space: enkele termen uitgelegd* | çavaria. Geraadpleegd op 23 mei 2023, van [Cisgender en safe space: enkele termen uitgelegd | çavaria \(cavaria.be\)](https://www.cavaria.be)
- Cavaria. (z.d.-b). *Trans personen* | çavaria. Geraadpleegd op 23 april 2023, van <https://www.cavaria.be/transgender-personen>
- Cisneros, J., & Bracho, C. A. (2020). Undocuqueer Stress: How Safe are “Safe” Spaces, and for Whom? *Journal of Homosexuality, 67*(11), 1491–1511. <https://doi.org/10.1080/00918369.2019.1607684>
- Clements-Nolle, K., Marx, R., & Katz, M. (2006). Attempted Suicide Among Transgender Persons. *Journal of Homosexuality, 51*(3), 53–69. https://doi.org/10.1300/j082v51n03_04
- Collazo, A., Austin, A. & Craig, S. L. (2013). Facilitating Transition Among Transgender Clients: Components of Effective Clinical Practice. *Clinical Social Work Journal, 41*(3), 228–237. <https://doi.org/10.1007/s10615-013-0436-3>
- Cox, P. (2015). Horizons : Violence against women: Additional analysis of the Australian Bureau of Statistics’ Personal Safety Survey, 2012. In *ANROWS*.
- Cummins, D. (2022). De samenwerking tussen de politie en de gezondheidszorg in het kader van seksuele misdrijven. *Cahier Politiestudies, 63*(2), 13–28.
- Darwin, H. (2020). Challenging the Cisgender/Transgender Binary: Nonbinary People and the Transgender Label. *Gender & Society, 34*(3), 357–380. <https://doi.org/10.1177/0891243220912256>

- Davies, M., & Rogers, P. (2006). Perceptions of male victims in depicted sexual assaults: A review of the literature. *Aggression and Violent Behavior, 11*(4), 367–377. <https://doi.org/10.1016/j.avb.2006.01.002>
- Decorte, T. (2021). Kwalitatieve data-analyse. In T. Decorte & Z. Zaitch (Reds.), *Kwalitatieve methoden en technieken in de criminologie* (3de editie, pp. 82 - 130). Acco
- Demeyere, Y., De Kimpe, S., Kramer, R., Melgaço, L., & Christiaens, J. (2021). Een diversiteitsbeleid binnen de politie: wie de f*ck heeft er iets aan?|. *Panopticon, 42*(4), 332. Panopticon :: Artikel :: Een diversiteitsbeleid binnen de politie: wie de f*ck heeft er iets aan? (maklu-online.eu)
- Depraetere, J., Keygnaert, I., & Vandeviver, C. (2022). To report or not to report? Aangiftebereidheid van slachtoffers van seksueel geweld in België. *Cahiers politiestudies, (63)*, 87–110.
- Devís, J. D., Pereira-García, S., Valencia-Peris, A., Fuentes-Miguel, J., López-Cañada, E., & Pérez-Samaniego, V. (2017). Harassment Patterns and Risk Profile in Spanish Trans Persons. *Journal of Homosexuality, 64*(2), 239–255. <https://doi.org/10.1080/00918369.2016.1179027>
- De Haas, S. (2012). Seksueel grensoverschrijdend gedrag onder jongeren en volwassenen in Nederland. *Tijdschrift voor Seksuologie, 36*(2).
- De Melo, S. N., Boivin, R., & Morselli, C. (2020). Spatial dark figures of rapes: (In)Consistencies across police and hospital data. *Journal of Environmental Psychology, 68*, 101393. <https://doi.org/10.1016/j.jenvp.2020.101393>
- De Standaard. (2022, October 26). VUB schorst studenten na 'ernstig grensoverschrijdend gedrag.' *De Standaard*. https://www.standaard.be/cnt/dmf20221025_97685652
- Dreger, A. D. (2008). The Controversy Surrounding The Man Who Would Be Queen: A Case History of the Politics of Science, Identity, and Sex in the Internet Age. *Archives of Sexual Behavior, 37*(3), 366–421. <https://doi.org/10.1007/s10508-007-9301-1>
- Encyclo.nl. (z.d.). *Encyclo - Betekenissen en definities*. Geraadpleegd op 27 mei 2023, van <https://www.encyclo.nl/>
- Fassinger, R. E., & Arseneau, J. R. (2007). "I'd Rather Get Wet Than Be Under That Umbrella": Differentiating the Experiences and Identities of Lesbian,

- Gay, Bisexual, and Transgender People. In *American Psychological Association eBooks* (pp. 19–49). <https://doi.org/10.1037/11482-001>
- Federale politie. (2022). politiële criminaliteitsstatistieken : België. In *politie.be*. Geraadpleegd op 8 mei 2023, van <https://www.politie.be/statistieken/nl/criminaliteitsstatistieken>
- Fraser, G., Brady, A., & Wilson, M. S. (2021). “What if I’m not trans enough? What if I’m not man enough?”: Transgender young adults’ experiences of gender-affirming healthcare readiness assessments in Aotearoa New Zealand. *International Journal of Transgender Health*, 1–14. <https://doi.org/10.1080/26895269.2021.1933669>
- Galupo, M. P. (2017). Researching while cisgender: Identity considerations for transgender research. *International Journal of Transgenderism*, 18(3), 241–242. <https://doi.org/10.1080/15532739.2017.1342503>
- Garcia-Moreno, C., Guedes, A., & Knerr, W. (2012). Understanding and addressing violence against woman. In *World Health Organization* (WHO/RHR/12.37). World Health Organization. Geraadpleegd op 3 maart 2023, van https://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/77434/WHO_RHR_12.37_eng.pdf?sequence=1
- Grant, J.M., Mottet, L.M., Tanis, J., Harrison, J., Herman, J.L & Keisling, M. (2011). *Injustice at Every Turn: A Report of the National Transgender Discrimination Survey*. Washington: National Center for Transgender Equality and National Gay and Lesbian Task Force, 2011.
- Griffiths, D. A., & Armstrong, H. L. (2023). “They Were Talking to an Idea They Had About Me”: A Qualitative Analysis of Transgender Individuals’ Experiences Using Dating Apps. *Journal of Sex Research*, 1–14. <https://doi.org/10.1080/00224499.2023.2176422>
- Hine, B. A., & Murphy, A. B. (2019). The influence of ‘High’ vs. ‘Low’ rape myth acceptance on police officers’ judgements of victim and perpetrator responsibility, and rape authenticity. *Journal of Criminal Justice*, 60, 100–107. <https://doi.org/10.1016/j.jcrimjus.2018.08.001>
- Hodge, J. P., & Sexton, L. (2020). Examining the blue line in the rainbow: the interactions and perceptions of law enforcement among lesbian, gay, bisexual, transgender and queer communities. *Police Practice and Research*, 21(3), 246–263. <https://doi.org/10.1080/15614263.2018.1526686>

- Huffaker, L. & Kwon, P. (2016). A comprehensive approach to sexual and transgender prejudice. *Journal of Gay & Lesbian Social Services, 28*(3), 195–213. <https://doi.org/10.1080/10538720.2016.1191405>
- Hughto, J. M. W., Pachankis, J. E., Willie, T. C., & Reisner, S. L. (2017). Victimization and depressive symptomology in transgender adults: The mediating role of avoidant coping. *Journal of Counseling Psychology, 64*(1), 41–51. <https://doi.org/10.1037/cou0000184>
- Jaarrapport 1712. (2022). Jaarrapport 2021. In *1712.be*. Geraadpleegd op 8 mei 2023, van <https://1712.be/nl/nieuws/1712-jaarrapport-2021>
- James, S. E., Herman, J. L., Rankin, S., Keisling, M., Mottet, L., & Anafi, M. (2016). The Report of the 2015 U.S. Transgender Survey. Washington, DC: National Center for Transgender Equality.
- Ji, P. (2007). Being a Heterosexual Ally to the Lesbian, Gay, Bisexual, and Transgendered Community: Reflections and Development. *Journal of Gay & Lesbian Psychotherapy, 11*(3–4), 173–185. https://doi.org/10.1300/j236v11n03_10
- Johnson, N. L., Corbett-Hone, M., Gutekunst, M. H. C., & Grove, M. (2021). Addressing rape culture in the LGBTQ+ community through consciousness-raising: a developmental study. *Psychology and Sexuality, 12*(1–2), 3–16. <https://doi.org/10.1080/19419899.2019.1678192>
- Kaltiala-Heino, R., & Ellonen, N. (2022). Transgender identity and experiences of sexual harassment in adolescence. *Child Abuse Review, 31*(4). <https://doi.org/10.1002/car.2748>
- Kaniuka, A., Pugh, K. C., Jordan, M., Brooks, B., Dodd, J., Mann, A. K., Williams, S. L., & Hirsch, J. K. (2019). Stigma and suicide risk among the LGBTQ population: Are anxiety and depression to blame and can connectedness to the LGBTQ community help? *Journal of Gay & Lesbian Mental Health, 23*(2), 205–220. <https://doi.org/10.1080/19359705.2018.1560385>
- Keygnaert, I., De Schrijver, L., Cismaru Inescu, A., Schapansky, E., Nobels, A., Hahaut, B., Stappers, C., De Bauw, Z., Lemonne, A., Renard, B., Weewauters, M., Nisen, L., Vander Beken, T., & Vandeviver, C. (2021). *UN-MENAMAIS - Understanding the Mechanisms, Nature, Magnitude and Impact of Sexual Violence in Belgium*. Belgian Science Policy Office. <https://orbi.uliege.be/handle/2268/264402>

- Klemmer, C. L., Arayasirikul, S., & Raymond, H. F. (2021). Transphobia-Based Violence, Depression, and Anxiety in Transgender Women: The Role of Body Satisfaction. *Journal of Interpersonal Violence, 36*(5–6), 2633–2655. <https://doi.org/10.1177/0886260518760015>
- Kraus, C. (2015). Classifying Intersex in DSM-5: Critical Reflections on Gender Dysphoria. *Archives of Sexual Behavior, 44*(5), 1147–1163. <https://doi.org/10.1007/s10508-015-0550-0>
- Laenen, F. V., & O’Gorman, A. (2016). Ethische aspecten van het kwalitatief onderzoek. In *Acco eBooks* (pp. 555–586). <https://biblio.ugent.be/publication/8520611>
- Lefevor, G. T., Boyd-Rogers, C. C., Sprague, B. M., & Janis, R. A. (2019). Health disparities between genderqueer, transgender, and cisgender individuals: An extension of minority stress theory. *Journal of Counseling Psychology, 66*(4), 385–395. <https://doi.org/10.1037/cou0000339>
- Lev, A. I. (2004). *Transgender Emergence: Therapeutic Guidelines for Working With Gender-Variant People and Their Families* (1st ed.). The Howorth Clinical Practice Press.
- Lev, A. I. (2013). Gender Dysphoria: Two Steps Forward, One Step Back. *Clinical Social Work Journal, 41*(3), 288–296. <https://doi.org/10.1007/s10615-013-0447-0>
- Marx, B. P., Forsyth, J. P., Gallup, G. G., Fusé, T., & Lexington, J. M. (2008). Tonic immobility as an evolved predator defense: Implications for sexual assault survivors. *Clinical Psychology: Science and Practice, 15*(1), 74–90. <https://doi.org/10.1111/j.1468-2850.2008.00112.x>
- McAuliffe, C., Walsh, R. J., & Cage, E. (2022). “My whole life has been a process of finding labels that fit”: A Thematic Analysis of Autistic LGBTQIA+ Identity and Inclusion in the LGBTQIA+ Community. *Autism in Adulthood*. <https://doi.org/10.1089/aut.2021.0074>
- Meyer, I. H. (2003). Prejudice, social stress, and mental health in lesbian, gay, and bisexual populations: Conceptual issues and research evidence. *Psychological Bulletin, 129*(5), 674–697. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.129.5.674>
- Mezey, G., & King, M. (1989). The effects of sexual assault on men: a survey of 22 victims. *Psychological Medicine, 19*(1), 205–209. <https://doi.org/10.1017/s0033291700011168>

- Mitchell, K. J., Ybarra, M. L., & Korchmaros, J. D. (2013). Sexual harassment among adolescents of different sexual orientations and gender identities. *Child Abuse & Neglect, 38*(2), 280–295. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2013.09.008>
- Mitchell, M., McCrory, A., Skaburskis, I., & Appleton, B. (2022). Criminalising Gender Diversity: Trans and Gender Diverse People’s Experiences with the Victorian Criminal Legal System. *International Journal for Crime, Justice and Social Democracy, 11*(2). <https://doi.org/10.5204/ijcjsd.2225>
- Mizock, L., & Mueser, K. T. (2014). Employment, mental health, internalized stigma, and coping with transphobia among transgender individuals. *Psychology of Sexual Orientation and Gender Diversity, 1*(2), 146–158. <https://doi.org/10.1037/sgd0000029>
- Moran, L. J., & Sharpe, A. (2004). Violence, identity and policing. *Criminal Justice, 4*(4), 395–417. <https://doi.org/10.1177/1466802504048656>
- Motmans, J., De Biolley, I., & Debunne, S. (2009). *Leven als transgender in België: de sociale en juridische situatie van transgender personen in kaart gebracht*. <https://biblio.ugent.be/publication/8161426>
- Motmans, J., T’Sjoen, G., & Meier, P. (2015). *Geweldervaringen van transgender personen in België*. Steunpunt Gelijkekansenbeleid.
- Murchison, G. R., Boyd, M., & Pachankis, J. E. (2017). Minority Stress and the Risk of Unwanted Sexual Experiences in LGBTQ Undergraduates. *Sex Roles, 77*(3–4), 221–238. <https://doi.org/10.1007/s11199-016-0710-2>
- National Center for Transgender Equality. (2022). *U.S. Trans Survey*. 2022 U.S. Trans Survey. Geraadpleegd op 24 mei 2023, van <https://www.ustranssurvey.org/>
- OnlyFans. (2023). *Start OnlyFans*. Start OnlyFans. Geraadpleegd op 24 mei 2023, van <https://start.onlyfans.com/>
- Panfil, V. R. (2018). Young and unafraid: queer criminology’s unbounded potential. *Palgrave Communications, 4*(1). <https://doi.org/10.1057/s41599-018-0165-x>
- Parmenter, J. G., Galliher, R. V., & Maughan, A. D. A. (2021). LGBTQ+ emerging adults perceptions of discrimination and exclusion within the LGBTQ+ community. *Psychology and Sexuality, 12*(4), 289–304. <https://doi.org/10.1080/19419899.2020.1716056>

- Pascar, L., David, Y., Hartal, G., & Epstein, B. W. (2022). Queer Safe Spaces and Communication. *Oxford Research Encyclopedia of Communication*.
<https://doi.org/10.1093/acrefore/9780190228613.013.1197>
- Powell, A., Scott, A. J., & Henry, N. (2020). Digital harassment and abuse: Experiences of sexuality and gender minority adults. *European Journal of Criminology*, 17(2), 199–223.
<https://doi.org/10.1177/1477370818788006>
- Psychiatry.org. (z.d.). *Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders (DSM-5-TR)*. Geraadpleegd op 12 februari 2023, van Psychiatry.org - DSM
- Puckett, J. A., Maroney, M. R., Wadsworth, L. P., Mustanski, B., & Newcomb, M. E. (2019). Coping with discrimination: The insidious effects of gender minority stigma on depression and anxiety in transgender individuals. *Journal of Clinical Psychology*, 76(1), 176–194.
<https://doi.org/10.1002/jclp.22865>
- Rainbowcops. (2020). *Rainbow Cops Belgium LGBTQI+ Police | L'ASBL défend la diversité LGBTQI+ au sein de la police et la société. De VZW verdedigt LGBTQI+ rechten binnen de politie en in de samenleving*. Rainbow-cops-belgium.be. Geraadpleegd op 22 mei 2023, van <https://rainbow-cops-belgium.be/nl/home/>
- Redfern, J. S. (2014). Best Practices to Improve Police Relations with Transgender Individuals. *The Journal of Law Enforcement*, 3(4).
- Safer, J. D., Coleman, E., Feldman, J. L., Garofalo, R., Hembree, W. C., Rodriguez, A., & Sevelius, J. (2016). Barriers to healthcare for transgender individuals. *Current Opinion in Endocrinology, Diabetes and Obesity*, 23(2), 168–171. <https://doi.org/10.1097/med.0000000000000227>
- Sánchez, F. J., & Vilain, E. (2009). Collective self-esteem as a coping resource for male-to-female transsexuals. *Journal of Counseling Psychology*, 56(1), 202–209. <https://doi.org/10.1037/a0014573>
- Schapansky, E., Depraetere, J., & Keygnaert, I. (2021). *Seksueel geweld in België: Aard, omvang en risicofactoren van slachtofferschap van seksueel geweld in een nationaal representatieve bevolkingssteekproef*. 23
- Scheim, A. I., Adam, B. D., & Marshall, Z. (2019). Gay, bisexual, and queer trans men navigating sexual fields. *Sexualities*, 22(4), 566–586.
<https://doi.org/10.1177/1363460717716426>

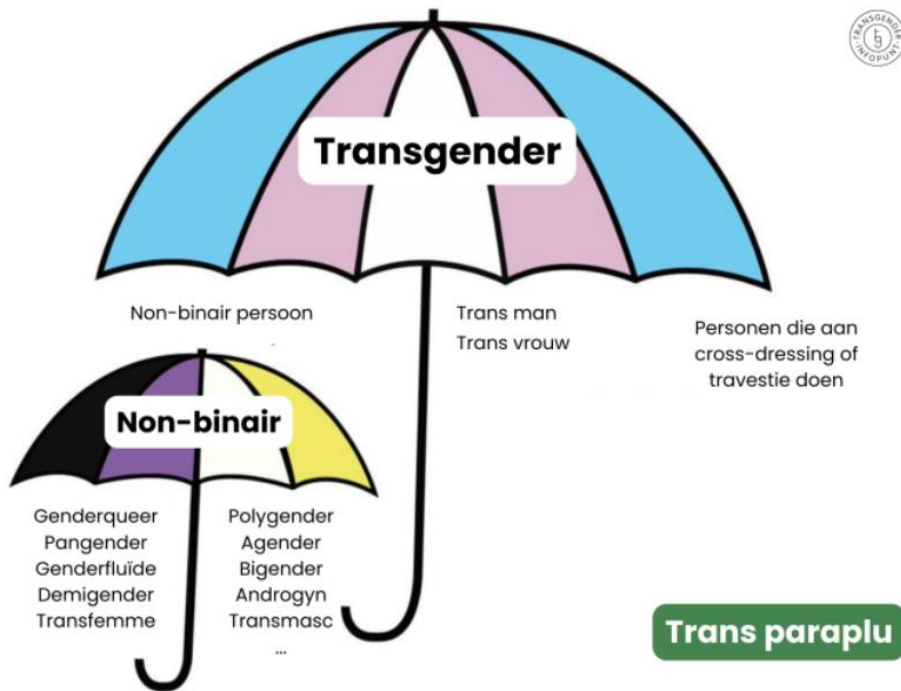
- Schiewe, M. (2019). Tonic Immobility: The Fear-Freeze Response as a Forgotten Factor in Sexual Assault Laws. *DePaul Journal of Women, Gender and the Law*, 8(1), 2.
- Seksueelgeweld.be. (z.d.). *Ik ben vriend van een slachtoffer*. Seksueelgeweld.be. Geraadpleegd op 17 maart 2023, van <https://www.seksueelgeweld.be/ik-ben-vriend-familieid>
- Sensoa. (2021). *Cijfers over seksueel misbruik in België*. Geraadpleegd op 19 april 2023, van Cijfers over seksueel misbruik in België | Sensoa
- Sensoa. (2023). *Wie is Sensoa?* Sensoa. Geraadpleegd op 19 april 2023, van <https://www.sensoa.be/wie-is-sensoa>
- Serpe, C. R., & Nadal, K. L. (2017). Perceptions of police: Experiences in the trans*community. *Journal of Gay and Lesbian Social Services*, 29(3), 280–299. <https://doi.org/10.1080/10538720.2017.1319777>
- Siverskog, A. (2014). "They Just Don't Have a Clue": Transgender Aging and Implications for Social Work. *Journal of Gerontological Social Work*, 57(2–4), 386–406. <https://doi.org/10.1080/01634372.2014.895472>
- Sterzing, P. R., Ratliff, G. A., Gartner, R. E., McGeough, B. L., & Johnson, K. E. (2017). Social Ecological Correlates of Polyvictimization among a National Sample of Transgender, Genderqueer, and Cisgender Sexual Minority Adolescents. *Child Abuse & Neglect*, 67, 1–12. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2017.02.017>
- Stone, A. L., Nimmons, E. A., Salcido, R., & Schnarrs, P. W. (2020). "Multiplicity, Race, and Resilience: Transgender and Non-Binary People Building Community". *Sociological Inquiry*, 90(2), 226–248. <https://doi.org/10.1111/soin.12341>
- Struyf, P., & Jaspers, Y. (2022). Ons seksueel strafrecht eindelijk weer hip en trendy? *Cahiers Politiestudies*, 4(65), 237–244.
- Tarzia, L., Thuraingam, S., Novy, K., Valpied, J., Quake, R., & Hegarty, K. (2018). Exploring the relationships between sexual violence, mental health and perpetrator identity: a cross-sectional Australian primary care study. *BMC Public Health*, 18(1). <https://doi.org/10.1186/s12889-018-6303-y>
- Toomey, R. B., McGuire, J. K., & Russell, S. J. (2012). Heteronormativity, school climates, and perceived safety for gender nonconforming peers. *Journal of Adolescence*, 35(1), 187–196. <https://doi.org/10.1016/j.adolescence.2011.03.001>

- Transgenderinfo.be. (2022a, oktober 17). *Genderdysforie, -incongruentie en -euforie*. Geraadpleegd op 19 mei 2023, van Genderdysforie, -incongruentie en -euforie | Transgenderinfo
- Transgenderinfo.be. (z.d.-b). *Seksueel grensoverschrijdend gedrag*. Geraadpleegd op 23 april 2023, van Seksueel grensoverschrijdend gedrag | Transgenderinfo
- Transgenderinfo.be. (2022c). *Transgender als koepelterm*. Geraadpleegd op 31 maart 2023, van Transgender als koepelterm | Transgenderinfo
- Transgenderinfo.be. (2022d, december 12). *Trans vrouw/man*. Geraadpleegd op 10 mei 2023, van Trans vrouw/man | Transgenderinfo
- Transgenderinfo.be. (2022e, december 9). *Wat is non-binair?* Geraadpleegd op 27 mei 2023, van <https://www.transgenderinfo.be/nl/wat-non-binair>
- Transgenderinfo.be. (2022f). *Woordenlijst*. Geraadpleegd op 10 mei 2023, van Woordenlijst | Transgenderinfo
- Vansteenkiste, A. (2022). *Niet Hetero, Wel Slachtoffer* [Masterscriptie]. Vrije Universiteit Brussel.
- Van Der Toorn, J., Pliskin, R., & Morgenroth, T. (2020). Not quite over the rainbow: the unrelenting and insidious nature of heteronormative ideology. *Current Opinion in Behavioral Sciences*, 34, 160–165. <https://doi.org/10.1016/j.cobeha.2020.03.001>
- Van Hove, H. (2022). Wijzigingen van de officiële geslachtsvermelding in België 2022. Instituut voor de gelijkheid van vrouwen en mannen. Geraadpleegd op 12 februari 2023, van https://igvm-iefh.belgium.be/nl/publicaties/transgender_personen_in_belgi_gegevens_uit_het_rijksregister
- Van Oosterhout, E. (2019). Overal op je hoede: Geweld tegen transgender personen in Nederland. In *Transgendernetwerk.nl*. Transgender Netwerk Nederland. <https://www.transgendernetwerk.nl/wp-content/uploads/veiligheidsrapport-update-maart-19.pdf>
- Van Staa, A., & De Vries, K. M. (2014). Directed content analysis: een meer deductieve dan inductieve aanpak bij kwalitatieve analyse. *KWALON*, 19(3). <https://doi.org/10.5117/2014.019.003.046>

- VECK vzw. (2022). Geïntegreerd jaarverslag 2021 Vertrouwenscentra Kindermishandeling en Vlaams Expertisecentrum Kindermishandeling. In www.vertrouwenscentrum-kindermishandeling.be. Vlaams Expertisecentrum Kindermishandeling. Geraadpleegd op 17 maart 2023, van <https://www.vertrouwenscentrum-kindermishandeling.be/wp-content/uploads/2022/07/Geintegreerd-jaarverslag-2021-VK-en-VECK.pdf>
- Vermeulen, G., Byn, L., De Coensel, S., & De Coensel, S. (2022). *Seksuele autonomie, normativiteit, exploitatie en deviantie: Criminologische en juridische verkenningen*. Gompel & Svacina.
- Vincent, B. (2020). *Non-Binary Genders: Navigating Communities, Identities, and Healthcare*. Policy Press.
- Walfield, S. M. (2021). "Men Cannot Be Raped": Correlates of Male Rape Myth Acceptance. *Journal of Interpersonal Violence*, 36(13-14), 6391-6417. <https://doi.org/10.1177/0886260518817777>
- Watson, C., & Tatnell, R. (2019). Resilience and non-suicidal self-injury in LGBTQIA+ people: Targets for prevention and intervention. *Current Psychology*, 41(1), 307-314. <https://doi.org/10.1007/s12144-019-00573-7>
- Wet van 21 maart 2022 houdende wijzigingen aan het Strafwetboek met betrekking tot het seksueel strafrecht, BS 30 maart 2022.
- Wouters, K., Loyens, K., Maesschalck, J., & De Schrijver, A. (2014). Morele dilemma's bij criminologisch onderzoek. *Panopticon: Tijdschrift voor Strafrecht, Criminologie en Forensisch Welzijnswerk*, 35(4), 313-335.
- Zucker, K. J. (2015). The DSM-5 Diagnostic Criteria for Gender Dysphoria. *Management of Gender Dysphoria*, 33-37. https://doi.org/10.1007/978-88-470-5696-1_4

9 Bijlagen

9.1 Illustratie transparapu⁴⁵

9.2 Vragenprotocol

Goedemiddag en alvast bedankt voor jouw komst. Heel fijn dat je wenst deel te nemen aan dit onderzoek. Ik ben Julie Van Hoorenbeeck, student criminologische wetenschappen aan de VUB te Brussel. Mijn onderzoek waarvoor we hier vandaag samenkomen gaat over seksueel grensoverschrijdend gedrag bij trans- en non-binaire personen in de adolescentie. Het is een zwaar en beladen thema, maar tegelijk is het noodzakelijk om over dit onderwerp te kunnen praten. Ik vind het dan ook ontzettend moedig van jou om hier vandaag met mij over in gesprek te willen gaan. Het is dan ook belangrijk dat we dat in een veilige sfeer kunnen doen. Weet dus dat je nooit verplicht bent van op een vraag te antwoorden en als je op eender welk moment wenst om het gesprek stop te zetten of om eventueel een pauze in te lassen, aarzel dan niet om dit aan te geven!

Het doel van dit onderzoek is onder andere om jouw ervaring en perspectief centraal te zetten. Hierbij ga ik in dit interview peilen naar jouw ervaringen met SGG. Enerzijds ga ik vragen naar welke noden jij hebt ervaren nadien en hoe je hiermee bent omgegaan en anderzijds ga ik dieper in detail vragen met wie jij hierover in gesprek bent gegaan, zowel in jouw naaste omgeving als de officiële hulpverleningen.

Vooraleer we van start gaan met het interview, zal ik ook nog even wat praktische zaken overlopen. Zoals je reeds weet, zou ik graag dit gesprek willen opnemen. Dankzij deze opname kan ik nadien ons gesprek transcriberen en dit laat mij toe een zo goed mogelijke analyse op te maken. Van zodra het

⁴⁵ Illustratie transparapu: (Transgenderinfo.be, 2022c).

onderzoek is beoordeeld, zal deze opname verwijderd worden. Zowel in de transcriptie als in het onderzoek zal gebruik worden gemaakt van pseudoniemen waardoor jouw echte naam nergens in het onderzoek vermeld wordt, om jouw anonimiteit te waarborgen. Ga jij er mee akkoord dat van dit gesprek een audio-opname wordt gemaakt?

We kunnen zo meteen van start gaan met ons gesprek dat maximum 90 minuten in beslag zal nemen. Ik wil kort nogmaals duiden dat jouw ervaringen en jouw perspectief centraal staan in dit gesprek. Ik heb enkele vragen voorbereid maar vul deze gerust aan als je nog iets extra kwijt wil aangaande het onderwerp.

1. Ter inleiding wou ik graag even wat meer weten over hoe jij jezelf identificeert, kan je dit even beschrijven?
  - Hoe is jouw genderexploratie-pad verlopen
  - Hoe werd hierop gereageerd door jouw naaste omgeving?
  - In hoeverre identificeer jij jou als transpersoon?
    - o Waarom wel/niet?
    - o Wat zijn daarvoor de redenen?
  - Voel jij je verbonden met *de LGBTQIA+-community* of een *transcommunity*? Waarom wel/niet?
2. Waarom heb je besloten dat je deel wil nemen aan dit onderzoek?
  - Zou je ervoor open staan om in je eigen woorden te beschrijven wat jij hebt meegemaakt in het kader van SGG?
  - Hoe oud was je op die moment(en)?
  - Waar heeft dit plaatsgevonden?
  - Hoe voelde jij je op dat moment?
  - Welke emoties heb jij op dat moment ervaren?
  - Heeft je genderidentiteit volgens jou een rol gespeeld in deze gebeurtenis en waarom wel/niet?
    - o Zo ja, op welke manier?
  - Hoe kijk jij nu terug naar die gebeurtenissen?
3. Het spreekt voor zich dat iedereen anders omgaat na dergelijk incident te hebben ervaren, hoe ging jij hiermee om?
  - Waar had jij nood aan na deze gebeurtenis?
  - Had jij de behoefte om hierover in gesprek te gaan met iemand in je omgeving?
    - o Zo ja, met wie ben je in gesprek gegaan
      - Waarom heb je gekozen voor deze persoon?
    - o Zo nee, waarom heb je dit niet gedaan?
4. Heb je naast gesprekken met iemand in je omgeving, ooit de behoefte gehad hier met een professioneel iemand over te praten?
  - Waarom heb je wel of geen contact opgenomen met een hulpverleningsorganisatie?
  - Indien contact is opgenomen:
    - o Met welke organisatie heb je contact opgenomen
    - o Hoe heb je de moed gevonden om dat te doen?
    - o Waar had je op dat moment nood aan?
    - o Welke rol heeft de hulpverlening voor jou gespeeld in navolging van de gebeurtenissen?

- Welk effect had de aangeboden hulp op jou?
    - Hoe zou jij je eigen contact met de hulpverlening veranderen/verbeteren?
  - Indien geen contact opgenomen:
    - Wat weerhield je ervan melding te maken bij een hulpverleningsorganisatie?
    - Welke drempels heb je hierbij ervaren?
    - Waar had je op dat moment nood aan? Wat zou jou wel over de streep hebben kunnen halen om hulp te zoeken bij een hulpverleningsorganisatie?
  - Ken jij hulpverleningsorganisaties die zich specifiek focussen op LGBTQIA+ personen of meer specifiek transpersonen die slachtoffer werden van SGG?
    - Ken jij Wel Jong of T-jong?
    - Zo ja, betekent Wel Jong op dit moment nog iets voor jou?
    - Wat zou Wel Jong volgens jou nog kunnen betekenen voor transpersonen die SGG ervaren?
5. Wat kan er naar jouw mening verwacht worden van een organisatie als Wel Jong die hulp biedt aan jongeren die SGG meemaakten?
- Aan welke waarden zou jij belang hechten bij een gesprek met een organisatie, ik denk bijvoorbeeld aan anonimiteit of veiligheid?

Afsluitende vragen

- Hoe voelt het voor jou om over dit onderwerp te praten en jouw ervaring te delen?
- Hoe heb jij het interview ervaren? Wat vond je van het interview?
- Is er nog iets dat je zelf wilt toevoegen aan dit interview?
- Heb je een voorkeur voor het gebruik van een bepaald pseudoniem (vervanging eigenaam) in de transcriptie (uitgetypte versie) van ons gesprek?
- Is het oké voor jou als we het gesprek hier afronden?

We hebben het vandaag gehad over een moeilijk thema, het is uiteraard mogelijk dat je na ons interview eventueel nood hebt aan een gesprek of hulpverlening. Wel Jong is op de hoogte van mijn onderzoek en staat zeker open jou te ontvangen of om samen in gesprek te gaan hierover. Als je hier nood aan zou hebben, aarzel dan niet om Joppe De Campeneere of een ander teamlid van Wel Jong contacteren!

Ik ga na ons gesprek aan de slag met het transcriberen van wat jij hier hebt verteld waarna de analyse wordt opgestart. De deadline voor mijn onderzoek is 30 mei, zou jij graag achteraf een kopie van het onderzoek wensen? Dan mag je alsnog je e-mailadres invullen op het toestemmingsformulier en dan kan je het rond deze periode verwachten in je mailbox.

Bij deze is het interview afgerond. Graag zouden we je nogmaals uitdrukkelijk willen bedanken voor jouw deelname aan dit interview. Het stelt ons in staat de situatie zo concreet mogelijk in kaart te brengen en op die manier bij te dragen aan het creëren van een veilige samenleving voor iedereen.

9.3 Informed consent formulier

INFORMED CONSENT

Kern en doel van het onderzoek:

Ik ben Julie Van Hoorenbeeck, master student criminologische wetenschappen aan de Vrije Universiteit Brussel en voer dit onderzoek in kader van mijn masterproef. Dit onderzoek gaat over de ervaringen van trans- en non-binaire personen met seksueel grensoverschrijdend gedrag tijdens de adolescentie. Tijdens het gesprek zal getracht worden de noden die u heeft ervaren na het seksueel grensoverschrijdend gedrag te achterhalen en de toegankelijkheid tot de hulpverlening in kaart te brengen door mogelijke drempels te beschrijven. In dit onderzoek staat uw uniek perspectief centraal.

Toestemmingsformulier:

Ik verklaar dat ik geïnformeerd ben over de aard, het doel, de duur, de voordelen en risico's van de studie en dat ik weet wat van mij verwacht wordt.

Ik heb voldoende tijd gehad om na te denken en ik heb alle vragen kunnen stellen die bij me opkwamen en ik heb een duidelijk antwoord gekregen op mijn vragen.

Ik begrijp dat mijn deelname aan deze studie vrijwillig is en dat ik vrij ben mijn deelname aan deze studie stop te zetten zonder dat ik hiervoor een reden moet opgeven.

Ik begrijp dat er tijdens de studie persoonsgegevens over/van mij verzameld zullen worden en dat de onderzoeker de vertrouwelijkheid van deze gegevens verzekert overeenkomstig de Belgische wetgeving ter zake (Cf. AVG/GDPR).

- Ik stem in met de verwerking van mijn persoonlijke gegevens volgens de modaliteiten die zijn beschreven in het onderdeel "Privacy en vertrouwelijkheid".
- Ik geef toestemming voor de verwerking van mijn gegevens voor wetenschappelijke doeleinden.
- Ik geef toestemming voor de publicatie van de onderzoeksresultaten. Mijn naam wordt daarbij niet gepubliceerd en de vertrouwelijkheid van de gegevens is in elk stadium van het onderzoek gewaarborgd.
- Ik geef toestemming dat volgende bijzondere persoonsgegevens van/over mij verzameld worden: audio-opnames, naam, gender, leeftijd, observatienota's, e-mailadres
- Ik geef toestemming om vermeld te worden per citaat.
- Ik stem toe dat het individueel interview opgenomen zal worden met een audio-/videorecorder.
- Ik stem niet toe dat er een audio-/video-opname wordt gemaakt van het individuele interview. Ik weet dat dit geen exclusiecriteria is.

Ik ga akkoord om deel te nemen aan de studie en met de verwerking van mijn persoonsgegevens.

Ik heb een exemplaar ontvangen van het ondertekende informatie- en toestemmingsformulier.

Indien u na de beoordeling van de masterproef, graag een exemplaar ontvangt van het onderzoek, kan u hieronder uw contactgegevens achterlaten. Deze zullen enkel en alleen hiervoor gebruikt worden.

E-mailadres: .....

Naam, voornaam, datum en handtekening van de deelnemer

9.4 Informatieformulier

<i>VICTIMISATIE DOOR GENDERIDENTIFICATIE: EEN ONDERZOEK NAAR DE ERVARINGEN VAN SEKSUEEL GRENDOverschrijdend GEDRAG TEN AANZIEN VAN TRANS- EN NON-BINAIRE PERSONEN</i>
--

U wordt gevraagd om deel te nemen aan deze studie over de ervaringen van trans- en non-binaire personen met seksueel grensoverschrijdend gedrag tijdens de adolescentie. Uw deelname is **vrijwillig**: u bent niet verplicht deel te nemen en indien u weigert, zal dit geen (negatieve) gevolgen hebben voor u. Neem voldoende tijd om te beslissen of u al dan niet wilt deelnemen. U kan tevens op elk moment vragen stellen aan de onderzoeker indien er iets niet duidelijk is. U kan uw deelname op elk moment stopzetten (schriftelijk of mondeling) en u hoeft hiervoor geen reden op te geven.

Hieronder kan u meer informatie terugvinden over de studie en hoe deze praktisch zal verlopen. Indien u bijkomende informatie wenst, kan u steeds contact opnemen met de onderzoeker of diens promotor.

Contactgegevens onderzoeker(s) en promotor

Van Hoorenbeeck Julie
Master criminologische wetenschappen
Vrije Universiteit Brussel

E-mail: Julie.Van.Hoorenbeeck@vub.be
Telefoonnummer: 0471344279
Prof. Dr. Yana Jaspers
Vakgroep: criminologische wetenschappen
Vrije Universiteit Brussel

E-mail: Yana.Jaspers@vub.be
Telefoonnummer: 0495638037

---

1. Doel van de studie (masterproef)

Dit onderzoek heeft als doel inzicht te krijgen in de ervaringen van trans- en non-binaire personen met seksueel grensoverschrijdend gedrag tijdens de adolescentie. Hierbij wordt getracht de noden die zij ervaren na seksueel grensoverschrijdend gedrag te achterhalen en de toegankelijkheid tot de hulpverlening in kaart te brengen door mogelijke drempels te beschrijven. In dit onderzoek staat het uniek perspectief van de respondent centraal. Op deze manier tracht de onderzoeker bij te dragen aan een adequate hulpverlening voor trans- en non-binaire personen.

2. Wie kan deelnemen aan het onderzoek

Voor dit onderzoek moeten de participanten aan de volgende voorwaarden voldoen:

- Trans- en/of non-binair persoon zijn
- Seksueel grensoverschrijdend gedrag hebben ervaren tussen de leeftijd van 16-29
- De Nederlandse taal beheersen (om een taalbarrière met de onderzoeker te vermijden)

3. Praktisch verloop van de studie en het interview

Het semigestructureerde interview verloopt online of fysiek naargelang de wensen van de respondent en zal maximum 90 minuten in beslag nemen. De respondent kan op elk mogelijk moment het gesprek stopzetten als hij/zij/hun dit wenst en is nooit verplicht op een vraag te antwoorden. Indien toegelaten, zal een audio-opname van het gesprek worden gemaakt met oog op een vlotte analyse nadien.

Indien er een audio/video-opname gemaakt wordt van het interview kan de participant dit weigeren zonder dat dit een exclusie criterium is.

4. Eventuele risico's en ongemakken - genomen maatregelen om deze te beperken

Het onderzoek gaat over een gevoelig onderwerp bij een kwetsbare doelgroep. De onderzoeker heeft een nazorgplan opgesteld waardoor de respondenten na het gesprek, indien zij hier nood aan hebben, terecht kunnen bij Wel Jong voor een gesprek. Naast Wel Jong, worden ook andere organisaties vermeld die zich richten op seksueel grensoverschrijdend gedrag bij LGBTQIA+-personen.

5. Voordelen

Dit exploratief onderzoek kan een inzicht geven in de specifieke ervaringen van trans- en non-binaire personen omtrent seksueel grensoverschrijdend gedrag. Het heeft als doel de toegang tot de hulpverlening in kaart te brengen en een extra tool te vormen voor de hulpverlening over waar trans- en non-binaire personen nood aan hebben na dergelijke feiten te hebben ervaren. Het vormt een eerste bijdrage aan een betere hulpverlening voor transpersonen en de victimisatie die zij ervaren.

6. Privacy en vertrouwelijkheid

Ten eerste moet u weten dat ik als onderzoeker een **vertrouwelijkheidsplicht** heb ten aanzien van de verzamelde gegevens. Dit betekent dat ik er mij tot toe verbind om, bijvoorbeeld in de context van een publicatie of een conferentie, nooit uw naam of andere gegevens te onthullen die u zouden kunnen identificeren. Er worden ook nooit individuele resultaten gepubliceerd.

Ten tweede worden er tijdens dit onderzoek persoonsgegevens verzameld over/van u. De verzameling en verwerking van uw gegevens is mogelijk omdat ik wetenschappelijk onderzoek uitvoer en ik **uw uitdrukkelijke toestemming** hiervoor krijg.

De verzameling en verwerking van de gegevens gebeurt in overeenstemming met de wettelijke principes die de nieuwe Europese **Algemene Verordening Gegevensbescherming** (AVG)⁴⁶ oplegt, die sinds 25 mei 2018 van kracht is. Ik, Julie Van Hoorenbeeck onder begeleiding van prof. dr. Yana Jaspers, zie toe op de correcte verwerking van uw persoonsgegevens en de informatieplicht die daarmee gepaard gaat.

Deze informatieplicht houdt in dat ik u moet informeren over:

- a. Welke **persoonsgegevens** ik van/over u verzamel, met name: video-of audio-opnames, uw naam, uw e-mailadres, uw gender, het IP adres, de observatienotities,...

Naast de gewone persoonsgegevens, worden er ook "**bijzondere categorieën**" (art 9 & 10 AVG⁴⁷) van persoonsgegevens verzameld, met name: uw seksuele voorkeur

- b. Dat de gegevens verzameld en verwerkt worden in het kader van het doel van bovengenoemde studie. Conform de relevante wetgeving zullen de gegevens die als deel van het onderzoek verzameld werden overgeheveld worden aan Prof. dr. Yana Jaspers na het onderzoek en gedurende 5 jaar bewaard worden.'
- c. Dat ik uw persoonsgegevens enkel mag gebruiken voor wetenschappelijke doeleinden.
- d. Dat u het recht heeft om uw gegevens in te kijken en deze te corrigeren. U beschikt tevens over het recht op wissing van uw gegevens, om op de beperking van de verwerking ervan, het recht om bezwaar aan te tekenen tegen de verwerking en het recht om uw gegevens aan derden over te dragen. Indien u vragen heeft, gelieve dan contact op te nemen met de onderzoekers.
- e. U heeft het recht om uw toestemming voor de verwerking van uw gegevens te allen tijde in te trekken. Het intrekken van de toestemming heeft geen invloed op de rechtmatigheid van de verwerking van de gegevens verkregen voor de intrekking van de toestemming.
- f. Dat uw gegevens enkel ingekeken zullen worden door de hierboven benoemde onderzoeker(s) en niet gedeeld zullen worden met andere instellingen.
- g. Uw gegevens zullen bewaard en beveiligd worden in overeenstemming met de richtlijnen van de VUB.
- h. Dat indien u uw rechten wenst uit te oefenen of verdere vragen rond uw rechten en de verwerking van uw persoonsgegevens zou hebben, u hiervoor steeds terecht kan bij de **functionaris voor gegevensbescherming** van de VUB: dpo@vub.be.
- i. Dat om uw privacy te garanderen volgende **beschermingsmaatregelen** genomen worden:
  - De gegevens die verzameld worden, zijn in de eerste fase niet anoniem, daarom worden deze zo snel mogelijk omgezet naar codes (pseudonimisering). Dit is een tweede dataset die gemaakt wordt waarbij het niet langer mogelijk is om u rechtstreeks te identificeren. Er wordt dan ook een "vertaalsleutel" gemaakt die de codes terug kunnen omzetten naar hun oorspronkelijke betekenis. Enkel de onderzoeker (Julie Van Hoorenbeeck) en diens promotor (professor Yana Jaspers) heeft toegang tot deze sleutel en dus tot de niet-anonieme gegevens. Dit zorgt ervoor dat enkel de onderzoeker en de promotor deze gegevens kan linken met u als persoon. De codeersleutel wordt apart en veilig opgeslagen of verwijderd.

---

⁴⁶ Ook bekend als de General Data Protection Regulation of GDPR.

⁴⁷ **Algemene Verordening Gegevensbescherming** (AVG) sinds 25 mei 2018 van kracht.

- De audio- en/of video-opnames die gemaakt worden tijdens het interview worden zo snel mogelijk omgezet naar transcripties en de audio- en/of video-opnames worden dan verwijderd.
  - Uw gegevens worden enkel bewaard op een SharePoint van de VUB. Deze kent strenge toegangsvoorwaarden en biedt een hoge beschermingsgraad. Uw gegevens worden dus nooit op de persoonlijke computer of op een USB-stick (behalve wanneer de data geëncrypteerd bewaard worden op de USB-stick) van de onderzoeker(s) bewaard en worden ook nooit doorgemailed.
- j. Tot slot heeft u ook het recht om een **klacht** in te dienen over hoe uw gegevens worden behandeld. Dit kan u doen bij de Belgische toezichthoudende instantie die verantwoordelijk is voor het handhaven van de wetgeving rond gegevensbescherming, met name:

Gegevensbeschermingsautoriteit (GBA)
Drukpersstraat 35
1000 Brussel
Tel. +32 2 274 48 00
e-mail: contact@apd-gba.be
Website: www.gegevensbeschermingsautoriteit.be

7. Verklaring van de onderzoeker

Ik ondergetekende Julie Van Hoorenbeeck, onderzoeker, verklaar de benodigde informatie inzake deze studie mondeling te hebben verstrekt evenals een exemplaar van het informatiedocument aan de deelnemer te hebben verstrekt.

Ik bevestig dat geen enkele druk op de deelnemer werd uitgeoefend om hem/haar te doen toestemmen tot deelname aan de studie en ik ben bereid om op alle bijkomende vragen te antwoorden.

Ik bevestig dat ik werk in overeenstemming met de ethische beginselen zoals vermeld in "De code voor het wetenschappelijk onderzoek in België" en de ethische principes binnen mijn specifieke onderzoeksdiscipline.

Ik bevestig dat ik werk in overeenstemming met de wettelijke verplichtingen inzake de correcte verwerking van persoonsgegevens zoals vermeld in "Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG)".

Naam, Voornaam, Datum en handtekening onderzoeker en promotor

Prof. dr. Yana Jaspers
08/03/2023

Julie Van Hoorenbeeck
08/03/2023

9.5 Document hulpverleningsorganisaties⁴⁸

Lumi: Lumi is er voor iedereen met vragen over gender en seksuele voorkeur. Het biedt een luisterend oor en is tevens ook een informatiekanaal. Lumi is een veilige plaats om te spreken over discriminatie. Contact opnemen kan volledig anoniem, gratis en een medewerker luistert zonder vooroordelen. Met Lumi kan telefonisch contact opgenomen worden via het nummer 0800-99-533 (maandag en woensdag), maar u kan ook mailen via vragen@lumi.be of chatten via de website van lumi (maandag, woensdag, donderdag).

Safe Space vzw: Safe Space vzw is een inloophuis, die een veilige omgeving wil bieden aan jongeren en hun ouders. Zij zetten zich dagelijks in voor de persoonlijke/identiteitsontwikkeling en de relaties van deze jongeren en hun ouders. Safe Space wil haar jongeren en hun ouders stimuleren om actief te participeren aan de samenleving en hen prikkelen hun burgerschap te bevorderen. Dit willen zij realiseren door een open ruimte aan te bieden, waar open dialoog en inzicht mogelijkheden zijn en jongeren en hun ouders hun horizon kunnen verbreden. Safe Space vzw bevindt zich in de Kerkstraat 159 te Antwerpen. U kan steeds bij hen binnenwandelen. Ook kan u via een contactformulier via de website <https://www.safespacevzw.be/contactus> contact opnemen met hen.

PUNT.VZW: **PUNT.VZW** is een organisatie die zich inzet voor een betere ondersteuning van slachtoffers die in aanraking zijn gekomen of nog steeds in contact komen met seksueel grensoverschrijdend gedrag (verkrachting, seksueel misbruik, incest, seksuele intimidatie, ongewenste aanrakingen, iemand die over je grenzen gaat, ...). Hun slachtofferwerking beperkt zich voorlopig noodzakelijk tot de regio Antwerpen. Er kan steeds contact opgenomen worden met medewerkers van PUNT.VZW. Zij kunnen samen met u op zoek naar geschikte hulpverlening. De kostprijs van een kennismakingsgesprek bedraagt 20 euro, dit is eveneens het jaarlijks lidgeld. Contact kan opgenomen worden via mail via help@puntvzw.be of via een contactformulier op de website www.puntvzw.be/.

Tele-Onthaal: bij Tele-Onthaal kan u terecht met alles wat u bezighoudt. Er kan anoniem een chat gesprek opgestart worden elke avond en woensdag- en zondagnamiddag via www.teleonthaal.be/, ook kan een anoniem telefoongesprek aangegaan worden. Dit kan altijd op het nummer 106.

CAW: een CAW helpt mensen met al hun vragen en problemen die te maken hebben met welzijn. Ook naar een CAW kan u bellen, mailen of chatten met een hulpverlener. U kan er ook voor kiezen om een afspraak te maken bij het CAW zelf. Een CAW is aanwezig in verschillende steden, waaronder ook Gent en Antwerpen. Bij het CAW Gent kan u elke werkdag tijdens de kantooruren naar 0800 13 500 bellen met al uw hulpvragen. Ook kan u mailen naar de hulpverleners via onthaal.gent@cawoostvlaanderen.be. Zij antwoorden binnen de 2 werkdagen. U kan verder ook chatten met een hulpverlener van maandag tot en met vrijdag van 13u tot 17u of u kan langskomen op afspraak. Bij het CAW

---

⁴⁸ Document hulpverleningsorganisaties: de opgegeven lijst is integraal overgenomen van de masterproef van Anna Vansteenkiste naar de ervaringen van homoseksuele cisgendermannen met SGG (Vansteenkiste, 2022).

Antwerpen kan u telefonisch terecht via het nummer 03 270 31 90 tijdens de werkuren van maandag tot vrijdag. Ook kan u mailen via info@cawantwerpen.be of op afspraak langskomen.

1712 is tevens ook een professionele hulplijn voor vragen over geweld, misbruik en kindermishandeling. Bellen (via 1712), chatten of mailen kan met 1712 volledig anoniem en gratis. Chatten kan met 1712 van maandag tot donderdag van 13u tot 17u en van 18u tot 22u via de website <https://1712.be/chat>. Mailen kan via een contactformulier op de website <https://1712.be/mail>.

Awel: Awel luistert naar alle kinderen en jongeren met een vraag, een verhaal of een probleem. Ook Awel kan u telefonisch bereiken via het nummer 102 elke dag van 16u tot 22u, behalve op zon- en feestdagen. Op woensdag en zaterdag kan u al vanaf 14u bellen. U kan ook een chatgesprek opstarten via de website <https://www.awel.be/babbel#chat> elke dag tussen 17u en 22u, behalve op zon- en feestdagen. Op woensdag en zaterdag kan dit al vanaf 16u. Een chatgesprek is volledig anoniem en gratis. Tot slot kan u mailen naar brievenbus@awel.be. Zij antwoorden binnen de week.

9.6 Rekruteringspost

wel.jong
Wel Jong

"Daarna liep die weg, ik heb hen niet meer gezien. Toen mijn vrienden weer binnen kwamen, zagen ze dat ik geschrokken was van iets, en ze vroegen waarom.

Ik zei gewoon dat iemand raar had gekeken maar dat die toch al naar buiten was, en dat het niet zo erg was.

Maanden later, tijdens een dronken avond met dezelfde vrienden, vertelde ik het verhaal alsof het een mop was. Zo probeerde ik die ervaring een plaats te geven."

wel.jong
Wel Jong

Ik ben Julie, student Criminologie aan de VUB te Brussel. Voor mijn eindwerk voer ik onderzoek naar seksueel grensoverschrijdend gedrag bij **trans- en non-binaire personen tussen 16-29 jaar**, gaande van seksueel ongewenste opmerkingen tot fysiek seksueel geweld.

Het doel van dit onderzoek is om zowel de drempels als de noden van trans- en non-binaire personen na het ervaren van SGG in kaart te brengen. Op deze manier hoop ik hulpverleningsorganisaties de juiste tools te kunnen aanbieden om hun de gepaste hulp te verlenen, alsook hoop ik dat dit onderzoek bijdraagt aan de erkenning van deze doelgroep.

wel.jong
Wel Jong

*Past jouw profiel binnen dit onderzoek?
Wil jij hier graag aan meewerken?*
Stuur ons zeker een berichtje via instagram of mail naar **julie.van.hoorenbeek@vub.be!**

Je kan ook steeds anoniem blijven.

*Zit je met vragen of twijfels?
Ook dan zijn we er voor jou. Jouw veiligheid en ervaringen staan centraal in dit proces.*

9.7 Codeboom

Persoonlijke gegevens	Genderidentiteit <ul style="list-style-type: none"> - Trans zijn - Transcommunity Voornaamwoorden (Seksuele oriëntatie)
Seksueel grensoverschrijdend gedrag	Hands on SGG <ul style="list-style-type: none"> - Ervaring - Link met genderidentiteit - Gevoelens Hands off SGG <ul style="list-style-type: none"> - Ervaring - Link met genderidentiteit - Gevoelens
Nasleep SGG	Copingmechanismen Hedendaagse gevoelens Noden
Hulpverleningscontact	Ervaringen <ul style="list-style-type: none"> - Direct: positief/negatief - Indirect Drempels Verwachtingen
Aangifte	Ervaringen <ul style="list-style-type: none"> - Direct: positief/negatief - Indirect Drempels Verwachtingen
Verwachtingen v/d hulpverlening	Noden t.a.v. de hulpverlening Wat kan beter? Wat moet anders?

9.8 Datamanagementplan (DMP)

1. Wordt er nieuwe data verzameld en/of wordt er gebruik gemaakt van bestaande data?

De onderzoeker heeft zowel gebruik gemaakt van bestaande data als nieuwe data geproduceerd. Zo werd enerzijds een literatuurstudie opgesteld omtrent de huidige kennis van SGG en TNB-persoon en anderzijds werd via interviews nieuwe data verzameld die achteraf geanalyseerd werd.

2. Wat is de origine en de aard van deze data?

De nieuwe data is afkomstig van kwalitatieve interviews die individueel zijn afgenomen met trans- en non-binaire personen die reeds vormen van SGG hebben ervaren tijdens hun adolescentie (16-30 jaar). De interviews werden mondeling afgenomen, zowel online als offline, en (mits toestemming) opgenomen met de persoonlijke gsm van de onderzoeker. Achteraf werden deze interviews door de onderzoeker getranscribeerd en geanonimiseerd.

3. Worden er persoonlijke data verzameld?

Er zijn verschillende persoonsgegevens verzameld. De onderzoeker was op de hoogte van de naam van de respondent door de communicatie voorafgaand het interview, al werd deze achteraf gepseudonimiseerd. Hoewel dit niet expliciet gevraagd werd, haalden sommige respondenten tijdens het interview hun leeftijd en/of seksuele oriëntatie aan. Wat echter wel expliciet gevraagd werd, was de genderidentiteit van de respondenten en diens voornaamwoorden zodat op correcte wijze verwezen kon worden naar hen. Verder werd geen persoonlijke data verzameld en werden alle persoonlijke gegevens die de respondent gedeeld heeft (familienamen, woonplaatsen, vakantieplaatsen, etc) niet vermeld in het transcript.

4. Waar zullen de data worden opgeslagen?

De video-opnames werden op een beveiligde USB-stick geplaatst waarna de opnames reeds werden verwijderd van de persoonlijke gsm van de onderzoeker. Na de beoordeling van het thesisonderzoek zullen de opnames ook verwijderd worden van de USB-stick. De geanonimiseerde transcripten werden op de privé-computer van de onderzoeker opgeslagen.

5. Zal de verzamelde data later hergebruikt worden?

Nee, dit thesisonderzoek loopt van 2022-2023 waarop niet zal worden verder gewerkt door derden.

6. Voor *informed consent* zie bijlage (9.3)